

OPEN ACCESS

*Corresponding author

Sawen Abdulrahman Mohemmed
Sawenabdull5@gmail.com

RECEIVED :30 /07/2025

ACCEPTED :07/10/ 2025

PUBLISHED :15/12/ 2025

ئارکیتایپی وینە عیرفانییەکان لە شیعری کلاسیکی کوردیدا "لیکۆلینە وەهەکی ئەفسانەناسییە"

ساوین عەبدوولرەحمان / بەشی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، هەریمی
کوردستان / عێراق.

بوشرا قادر کەسنەزانی / بەشی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، هەریمی
کوردستان / عێراق.

پوختە

توێژینەوهی بەرەدەست بە ناوێشانی (ئارکیتایپی وینە عیرفانییەکان لە شیعری کلاسیکی کوردیدا)، توێژینەوهەکی (هەلێنجرای ماستەرنامە) بە میتۆدی رەخنە ئەفسانەناسی شیکاریی کراوە. بەلام ناچیتە ناو رەخنە ئارکیتایپییەوه، کە تاییبەتە بە شروۆفەکردنی دەقەکان بەروانگە دەروونتاسییانە (کارل گوستاف یۆنگ). بەلکو ئەم رەخنە یە بۆ شیکارییەکانی تەنھا سوود لە چەمکی (ئارکیتایپی)ی ئەو زانایە وەرەگریت، تا دەقە ئەدەبییەکان بەپشتبەستن بە چوارچۆنە ئەفسانەییەکی شیکار بکات ئارکیتایپیش بە دەروونی کۆنەستی مرقفایەتی دەوتریت، کە کۆی ئەزمون، یادەوهی، چیرۆک، وینە و هێما کۆنەکانی لەخۆیدا هەلگرتوو و وەک میراتیکی هاوبەشی کۆلتوری پاراستوونی، کە کۆی مرقفایەتی لە تیگەیشتنیدا هاوبەشن.

لەم توێژینەوهیدا شروۆفەکانمان تەنھا وینە (ئارکیتایپی عیرفانی) دەگریتەخۆی و لە سنووری عیرفان و بەتاییبەتەسەوفی ئیسلامیدا دەمینیتەوه، دووبارەبوونەوهی ئارکیتایپیەکانیش لە جیهانی عیرفانی ئیسلامیدا دەبنە بەلگە ئارکیتایپیوونییان. کەرەستە لیکۆلینەوهکەمان شیعری کلاسیکی کوردییە و تیایدا تەنھا شیعری ئەو شاعیرانە وەرگیراوه کە پابەندی رێباوەری عیرفانین، لەناو ئەوانیشدا تەنھا ئەو شیعیرانەکی کە بە شیۆزاری (کوردیی ناوەندی) هۆنراونەتەوه. کارەکه بەجۆریکە کە هەندیک لە ئارکیتایپی وینە عیرفانییەکان لە شیعری کلاسیکی کوردیدا دیاریدەکەین، دواتر بۆ لیکدانەوهی وینە ئارکیتایپییەکان سوود لە فەرھەنگی عیرفانی ئیسلامی و ماکی کوردییانەکی کەشی شیعردەکان دەبەستین، لە کۆتاییشدا بەروانگەیهکی ئەفسانەناسییانەوه، ئەفسانە وەک پێکھاتەیهکی ئاین (عیرفان)، عیرفانیش لەناو دەقی کلاسیکی کوردیدا، شیکارییەکانمان دەخەینەروو.

وشە سەرھەکییەکان:

ئەفسانە

رەخنە ئەفسانەناسی

ئارکیتایپ

عیرفان

شیعری کلاسیکی کوردی

About the Journal

Zanco Journal of Humanity Sciences (ZJHS) is an international, multi-disciplinary, peer-reviewed, double-blind and open-access journal that enhances research in all fields of basic and applied sciences through the publication of high-quality articles that describe significant and novel works; and advance knowledge in a diversity of scientific fields. <https://zancojournal.su.edu.krd/index.php/JAHS/about>

۱- پیشه کی

سه بارهت به توژیینه وه که که به میتودی په خنهی ئه فسانه ناسیی شیکاری کراره، میتودیکه سهر به قونای په خنهی پاش- پاش نوگیه ریبه و به سوودوه رگرتن له هردوو په خنهی مروفتناسی و دهر وونناسی هاتوته کایه وه. بۆ شیکاریه کانی سوود له چه مکی (ئارکیتایپی) ی زانای دهر وونناس؛ کارل گوستاف یونگ وهرده گریته، تا دهقه ئه ده بییه کان به پشتبه ستن به چوارچینه ئه فسانه بییه که ی شیکار بکات. به م شیوه یه نه ده چینه بواری دهر وونناسییه وه و نه ده چینه بواری مروفتناسییه وه، به لکو که مه که مه سوودیان لیوه رده گریته.

شایه نی روونکردنه وه یه ئارکیتاییه کان هیما نین، چونکه هیماکان له ئاستیکی سنوورداری وهک: هاوپی، خیزان، هۆن، نه ته وه دا واتا دده ن و ههر هیما یه ک ده گریته واتای جیاواز له بازنه ی جیاوازا بگه یه نیت، به لام ئارکیتاییه کان جیهانین و له فره هنگی مروفته یاتیدا واتایه کی هاوبه شیان هیه. له ئه ده بدا له شیوه ی: (وینه، مؤتیف، بابته، که سیتی، شیوازی گپرا نه وه) کانه وه دهرده که ون. (وینه کان) که: ژماره، رهنگ، ئاژده له کان، شیوه کان، هه موو وینه کانی ناو فره هنگی زمانی مروفت ده گریته وه و چه ند جوړیکی لی ده بیته وه، له م توژیینه وه یه دا جوړی ئارکیتاییه وینه بیمان وهر گرتوه، له ناو وینه کانیشدا بۆ ئه م توژیینه وه یه (وینه عیرفانییه کان) هه لبریز دراوی ئیمه ن، چونکه که ره سته ی لیکولینه وه که مان شیعی کلاسیکی کوردییه (شیوه زاری ناوه راست)، ئه م پانتاییه ش به هه بوونی بناغه و بیروباوه پی عیرفانییه وه هانی داین ئارکیتاییه وینه عیرفانییه کان وهر بگرین و پشتنه ستوور به فره هنگی زاراه عیرفانییه کان و چوارچینه کومه لایه تییه کان دهقه کان شیکار بکه ین، تا له ریگه ی ئه م میتوده وه به روانگیه کی نوی و ئه فسانه ناسییه دیویکی عیرفانییه کی دیکه ی دهقی شیعی کلاسیکی کوردی بخرینه روو. ئامانجه مانه وه لامی ئه و پرسیارانه بدهینه وه که: ئایا به کاره نیانی ئارکیتاییه وینه عیرفانییه کان له شیعی کلاسیکی کوردیدا به چه شیوازیکه و له چه ئاستیکدا؟ ئایا وینه ی ئارکیتاییه کانمان ده توانن له ئاست هه مان وینه ی ئارکیتاییه کانی دیکه ی ناو جیهانی عیرفانی به گشتی و عیرفانی ئیسلامی به تاییه تیدا بن؟

۲- ناساندنی چه مکه کان

۱.۲- ئوستوره:

به سه رنجدانمان له به شیک توژیینه وه و بابته کانی په یوه ست به م باسه وه، جوړیک تیکه لی له نیوان زاراهه کانی ئه فسانه، ئوستوره، هه قایه تدا ده بیتریت. پیمان وایه هوکاری ئه م تیکه لیه ش لای کورد ده گه ریته وه بۆ به رده سته بوونی به ره می پیوستی ئه فسانه یی، تا به رچاووونی زیاترمان پی بدات له ناسینی چیهه تی ئه فسانه دا. له ناو ئه و زاراهه دا، ئه فسانه و ئوستوره تیکرژانیان زیاتره. ئوستوره بریتیه له ((چیرۆکی خواوه نده کان، پاله وانه کان و رووداوه گهردوونیه مه زنه کان که له زۆربه ی کولتوره جیاوازه کانی جیهاندا ده گپریته وه. باس له پرسه قوول و بنه ره تییه کانی وهک: دروستکردنی گهردوون و ره گهزی مروفت، سروشتی خواوه ند و روچه کان، کاتیک دهمرین چیمان به سه ردیت و جیهان چون کو تایی دیت، دهکات. که له باره ی خو شه ویستی و هه سوودی، شه ر و ناشتی، چاکه و خراپه ده کولیته وه.)) (ویلکسن، ۲۰۰۹، ۶)

ئوستوره که به زمانی ئینگیزی (mythology) پیده لین، له زمانی فارسی و عه ره بیشتا هه ر (اسطوره-الأسطورة) ی بۆ به کارده هینریت. (خه زه ل ماجیدی) له پیناسه ی ئوستوره دا ده لیت: ((ئوستوره [الأسطورة] چیرۆکیه، چیرۆکی پیروزه، خدا و نیمچه خوداگان رۆلی تیدا ده گپرن، رووداوه کانی دروستکراو و خه یالی نین، به لکو واقعین که له سه رده مه سه ره تاییه کاندرا روویانداوه. ئه م ناساندنه دلنایمان پی ده به خشیته له مانا و زاراهه ی ئوستوره دا.

له زمانی کوردیدا به (ئه فسانه ی خوداگان) و به (ئوستوره) یش ناوده بریت. ئیمه به ئوستوره ناوی ده به ین، چونکه رامان وایه ئوستوره مه ودا یه کی بنچینه یی جیاوازی له گه ل ئه فسانه دا هیه، که جیای ده کاته وه له وه ی به ته نها به شیک جیاوازی سهر به ئه فسانه بیت و له ته نیشته ئه فسانه کانی دیکه ی وهک؛ ئه فسانه ی پاله وانیته ی دلداریدا ناوی (ئه فسانه ی خوداگان) ی هه بیت.

جی باسه ئوستوره له پیش ئه فسانه وه یه؛ که په یوه ندی به قونایکی زۆر دووری میژووی، فه رمانه وایی خواوه نده کان

و باوهری مرقه‌وه هه‌یه. هه‌رچی ئەفسانه‌یه له قوناغیکی دواتری میژوویدیایه و باسه‌کان به‌زوری په‌یوه‌ندی به سرووشت و مرقه‌کانه‌وه هه‌یه. هه‌رچه‌نده بیروباوهری ئاینییی تاییدا کزه؛ به‌لام هه‌یه و تیکه‌ل به بیروباوهری کولتوری ده‌بیت. ((ئەفسانه هەندیکجار له ئوستورره جیاده‌بیت‌وه له‌وه‌ی که په‌یوه‌ندیان به مرقه‌وه هه‌یه نه‌ک خواوه‌نده‌کان، هه‌ندی‌ک جاریش به‌و پیتیه‌ی که جوړیک له بنه‌مای میژوویدیان هه‌یه، له کاتیکدا ئوستورره نییه‌تی؛ به‌لام ئەم جیاکاریانە ئەستەمه به بەرده‌وامی بپارێزرین.)) (بالدیک، ۲۰۰۱، ۱۳۸) به‌م شیوه‌یه سه‌ره‌تای ئەفسانه به ئوستورره ده‌ستپیده‌کات، که چه‌مکی ئوستورره‌ش به‌رانبه‌ر ئەو باسه‌یه که به ده‌وری خودا و نیمچه‌خوداکان، کردار و بپیاره سه‌رسامکه‌ره‌کان، بابه‌ت و رووداوه سرووشتی و گه‌ردوونیه‌کان و په‌رستشه ئاینیکیانه‌وه ده‌سورپیت‌وه. هه‌ر بۆیه لی‌ره به‌داوه که ناوی ئەفسانه ده‌هینین مه‌به‌ستمانه له‌و ئەفسانه‌یه‌یه که به ئوستورره ده‌ستپیده‌کات و به‌شیکی گرنگی ژانری ئەفسانه‌یه.

۲.۲- ئەفسانه:

بنه‌چه‌ی زاراوه‌که ده‌گه‌رپت‌وهه بۆ هه‌ردوو وشه‌ی لاتینی ((legenda: کتیبیکی میژوویدی که‌سایه‌تییه پیرۆزه‌کان. Legendus: خویندراوه، خویندنه‌وه)) (ف.ج.س و ئەوانی تر، ۱۸۷۳، ۱۹۵) لای ئینگلیزمانه‌کان وشه‌ی legend به‌رانبه‌ر ئەفسانه و زاراوه‌ی mythology یش - که لای کورد (میتولۆژیا) ی پتیده‌لین - به دوو واتا دیت. یه‌که‌م به‌و کۆمه‌له ئەفسانه‌وه‌تریت که بیروباوهری پیرۆزی ئاین و نه‌ریتی؛ کولتوری نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌خه‌نه‌روو. - ئیمه به ئوستورره ناوی ده‌به‌ین - له واتای دووه‌میدا به مانای لیکۆلینه‌وه له زانستی ئەفسانه‌سی دیت. عه‌لادین سه‌جای له ناساندنی ئەفسانه‌دا ئاماژه‌ی به‌م واتایه کردووه و ده‌لێت: ((ئەفسانه که (میتولۆژیا) یشی پێ ئەلین، هه‌رچه‌نده ئەم وشه‌یه به‌و ئەفسانه‌وه‌ترئ که ئاشنایه‌تیان له‌گه‌ل خاوانا هه‌یه و به‌ بالای ئەوانا و تراون، به‌لام له‌به‌ر ئەوه که زاناکان قسه‌یان له په‌یدا‌بوون و چۆنیه‌تی و پمووزی ئەفسانه‌وه کردووه به‌ عیلمه‌که‌ش، هه‌ر ئەلین میتولۆژیا.)) (سه‌جادی، ۱۳۸۹، ۱۲۰)

ئەفسانه ده‌بیت‌ه چه‌شنیک له ئەده‌بی فۆلکلۆر و وه‌ک بنه‌وانی هه‌موو ژانره‌کانی دیکه‌ی ناو فۆلکلۆر چیرۆکی هینز و به‌رکه‌وته‌ی؛ سرووشت و مرقه‌ و خواوه‌نده‌کان، له‌گه‌ل باوه‌ر و په‌رستش و ئەزمونه‌کانیانی له‌ گه‌نجینه‌ شاراوه و به‌نرخه‌که‌یدا هه‌لگرتووه. مرقه‌یش زۆر کات په‌نا ده‌باته به‌ر ئەم گه‌نجینه‌یه چونکه ((مرقه‌ له‌ چیرۆک و ئەفسانه‌دا، به‌دوای ئاره‌زووه سه‌رکو‌تکراو و به‌دینه‌هاتووه‌کانی خۆیدا ده‌گه‌رئ و چاره‌نوسی باپیره‌گه‌وره‌کانی خوی تیدا ده‌دۆزیت‌وه)) (ده‌رویشیان، ۲۰۰۳، ۱۸) شایه‌نی باسه به‌هۆی سه‌رنجدان و لی‌وردبوونه‌وه‌مان له ژانری ئەفسانه له ئەده‌بی کوردیدا به دوو شیوه له به‌رهمه ئەده‌بییه‌کاندا ده‌رده‌که‌وێت:

۱. **ئەفسانه وه‌ک ژانر:** لی‌ره‌دا ژانریکی سه‌ره‌خۆیه و له فۆرپی ژانری پاکدایه. ئەو ده‌قه فۆلکلۆریانه ده‌گه‌رپت‌وه که پیکه‌اته و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەفسانه‌ی تیدا‌یه و ده‌قیکی ته‌واو ئەفسانه‌یه‌یه، که له ئەده‌بی فۆلکلۆری کوردیدا ئەم جو‌ره ده‌رکه‌وته‌یه‌ی ئەفسانه به‌رپه‌یه‌کی که‌م به‌رچاو ده‌که‌وێت. ئەفسانه‌کانی: (شاماران، کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، ئەفسانه‌ی شیرزاد، زریبار، به‌فر و ئاله‌کۆک...) نمونه‌ی ئەم ده‌رکه‌وته‌یه‌ن.

۲. **ئەفسانه وه‌ک ره‌گه‌ز:** ئەفسانه له‌م ده‌رکه‌وته‌یه‌یدا سیحری خۆی له‌ناو ژانره‌کانی دیکه‌ی ئەده‌بیاتی فۆلکلۆردا ده‌په‌ژیت. که ئەرکی ئەفسانه له‌وه‌ی به‌ته‌نها ژانریک بیت ده‌گوازیت‌وهه بۆ ده‌رکه‌وته‌یه‌کی ره‌گه‌زی. ره‌گه‌زه‌که‌یش هینزی ئەفسانه‌یه که له هه‌ناوی ئەفسانه‌وه دیت‌ده‌ر و ده‌توانیت له‌ پێی بلا‌وکردنه‌وه‌ی تایبه‌تمه‌ندیی ژوورسرووشتیبوونه‌وه په‌ی به‌ سنووری ژانره‌کانی دیکه‌ی ناو فۆلکلۆر؛ داستان، هه‌قایه‌ت، به‌یت... بیات و وه‌ک ره‌گه‌زیکی جوانیناسی نوینه‌رایه‌تی ئەده‌بی فۆلکلۆر له‌هه‌ستو بگریت. به‌ جوړیک ئەگه‌ر ئەو ره‌گه‌زه ئەفسانه‌یه‌یه له ژانره‌کانی دیکه نیو فۆلکلۆر ده‌رهبینن، له تایبه‌تمه‌ندی و هاو‌به‌شیتی فۆلکلۆر و جوانیناسی ئەده‌بیانه ده‌که‌ون، که به‌زۆری ئەفسانه‌کانمان له ئەده‌بیاتی کوردیدا له‌م جو‌ره ده‌رکه‌وته‌یه‌ن. (به‌سه‌ره‌اتی خدری زینده، داستانی شرین و فه‌هاد، به‌یتی مه‌م و زین...) به‌ نمونه.

۳.۲- عیرفان:

عیرفان -ته‌سه‌وف-سوفیزم: رپاوه‌ر و چالاکییه‌کی ئاینیه‌یه، له‌سه‌ر بنه‌مای په‌یوه‌ندییه‌کی رۆحیی له‌نیوان مرقه‌ و خودادا

داده‌م‌زريت. ئامانج لىي پووناكبوونه‌وهيه، كه له ريگه‌ي بنه‌ما و راهيتانه دياريكراوه‌كاني عيرفانه‌وه ريبوار به يارمه‌تى ريبه‌ريك گه‌شتىكى رۆحى ده‌كات، له پىناو گه‌شتن به مه‌عريفه‌ي خوداييدا.

له ته‌سه‌وفدا عيرفانييه‌ت له‌سه‌ر په‌يوه‌ندى مورشيد(شىخ، پير) و ساليك دروست ده‌بيت، كه ساليك بربار ده‌دات بۆ گه‌شتن به نوورى ناسيني خودا يارمه‌تى له مورشيدىك وه‌ربگريت، تا پىنشانده‌رى ريگه‌كه‌ي بيت و به زانبارى و زانينه‌كاني رىنموني بكات. چونكه له‌م ريگه‌يه‌دا ساليك پىويستى به پووبه‌پووبوونه‌وه‌يه‌كى سه‌خته له‌گه‌ل نه‌فسى خۇيدا و هه‌ولى به‌رده‌وامى بۆ پاكژكرده‌وه‌ي دل و ده‌روونيه‌تى له خه‌وشيه‌يه‌كان، كه به پوره‌رده و برىنى مه‌قاماته‌كان به مران ده‌كات(كه به سه‌رپه‌رشتى مورشيدىك ده‌كرىت)، تا دللى جگه له خۆشه‌ويستى خودا هيچى ديكه‌ي تيدا جينه‌بيته‌وه و تيار و پاكژ بيت بۆ وه‌رگرنتى نوورى خودايى. (ئهم بيروباوه‌ره تاكه شوينه كه تيدا خۆشه‌ويستى ده‌گاته لوتكه‌ي ته‌قدىس و خوايبوونى.) (حسین، ۲۰۲۰، ۲۲) به ته‌نیشتي‌دا له‌پىناو پته‌وكردنى دللى ريبوار، تا به‌رگه‌ي هه‌راز و نشيوى ريگه‌ بگريت ((ده‌رويش فيز ده‌كرىت، هه‌موو هۆش و گوشى خۆى بدات به يادى خودا.)) (كه‌سه‌زاني و به‌رزنجى، ۲۰۲۳، ۲۱) تا يادى خودا ببيته په‌يمانىكى دووپاتكراوه‌ي راسته‌وخۆ له‌نيوان رۆحى ريبوار و خودادا، هاوكات ببيته قه‌لغانىكيش بۆ پاراستن و پته‌وكردنى رۆحى به‌نده‌كه. هه‌موو ئه‌و هه‌ولانه‌ي ريبوار به‌درىژايى ئهم گه‌يشتنه ده‌يكيشيت به كۆشيشىكى تاكه‌كه‌سى به‌ديديت، كه له كه‌سيكه‌وه بۆ كه‌سيكى ديكه جياواز ده‌بيت، چونكه (سۆفيزم به كۆشيشى تاكه‌كه‌سى نه‌ك كۆمه‌لى پىكدىت) (الدرويش، ۲۰۲۲، ۹) و ريبوار ئه‌زمونىكى به‌چيژى رۆحى ده‌كات، به‌جۆرىك تا ريبوار راهيتانه‌كاني زياتر ئه‌نجام بدات و به‌ره‌وپيشه‌وه بروت، زۆرتر چه‌شه‌ي عيرفانيه‌ت ده‌كات و له پووناكى مه‌عريفه نزيكتر ده‌بيته‌وه، ئهم پوره‌رده و ئه‌زمونه رۆحيه تاكه‌كه‌سى و جياواز و چه‌شه‌داره وا ده‌كات عيرفان ببيته (ئه‌زمونى ره‌وان، نه‌ك نه‌زه‌ريه‌يه‌كى زانستى، تا نه‌چيژيت ناتوانيت هه‌ستى پى بكه‌يت.) (نه‌قشبه‌ندى، ۲۰۲۳، ۷۶)

له ناو كۆمه‌لگاي كوردى دا ته‌سه‌وف رۆلىكى به‌رچاوى بينووه له پوره‌رده‌ي تاك، به‌هۆى نه‌ريت و ئادابى ئارامگرى و پشودرئىژى و ده‌ستوه‌نه‌دان له كارى ئه‌وانى تر و... تا دواييدا، جگه له‌وه‌ي ريبوارى ريگه‌ي پىگه‌ياندووه كه بير له جوانى و هيز و برستى خودايى بكاته‌وه و خۆى به تايبه‌تمه‌نديه به‌رزه‌كاني خودا بيهۆنيته‌وه؛ هه‌ر ئه‌وه‌ي خويان به سيفاتى (جه‌لالى و جه‌مالى) خودا ناوى ده‌به‌ن و له ئه‌ده‌بياته‌كه‌ياندا ره‌نگ ده‌داته‌وه.

۴.۲- ئه‌ده‌بى عيرفانى:

ئه‌ده‌بى عيرفانى، به‌وه ئه‌ده‌به ده‌وترىت كه به بيروباوه‌رى عيرفانييه‌وه نووسراوه و به‌يانكردنى سۆز و ئه‌زمونه رۆحيه‌كاني ساليكه، كه له مه‌وداي ته‌يكردنى ريگه‌كه‌ي دا پووبه‌رووى ده‌بيته‌وه. به‌وه هۆيه‌ي عيرفان ئه‌زمونى رۆحى تاكه‌كه‌سييه، به‌يانىكردن و وه‌سفكردنى ئه‌و ئه‌زمونه‌يش بۆ ئه‌وانى ديكه كاريكى نه‌كرديه، چونكه ئه‌و كه‌سه به‌ته‌نها ئه‌و ئه‌زمونه ده‌چيژيت و ئاشكرايشه حه‌قيقه‌تى چه‌شتن له كه‌سيكه‌وه بۆ كه‌سيكى ديكه ناگوازريتته‌وه. هه‌ر بۆيه ده‌ربرين و گواستنه‌وه‌ي ئهم حاله‌ته رۆحيه‌يه بۆ ساليكان كاريكى گران ده‌بيت، تا ئه‌وه‌ي له‌به‌ر سه‌ختى گۆكردن و به‌يانكردنى حاليان په‌نا ده‌به‌نه به‌ر زمانى هيمما و ئاماژه. ئهم زمانه‌يش تايبه‌تمه‌نديه‌كى سه‌ره‌كى زمانى ئه‌ده‌بياته كه ده‌بيته په‌ناگه بۆ ساليكان، له ناویشيدا به تايبه‌ت شيعر، كه به‌هۆى سۆز، نه‌زم، هيمما، ئاماژه و مه‌ودا به‌رفراوانيه‌كه‌يه‌وه ده‌توانن حالى ناخالى خويانى تيدا بهۆننه‌وه. هه‌ر بۆيه ((زمانى يه‌كه‌مى ته‌سه‌وف، شيعره. نه‌ك هه‌ر ئه‌و كاتانه‌ي له رووى فۆرم و مۆسقاوه پابه‌نده به بنه‌ما شيعريه‌كان، به‌لكو زياتر له‌وه‌ي له رووى ناوه‌رۆكه‌وه زمانىكه پره له هيمما و ئاماژه، خه‌يالىكى قول و فانتازيه. رۆحىكى شاعير له‌پشتى هه‌موو ئه‌ده‌بياتى فكري و ئايينى ته‌سه‌وفه‌وه.)) (حسین، ۲۰۲۰، ۲۵-۲۶) سه‌ره‌پاي ئهم په‌ناگه‌يه‌يش كه زمانى ئاماژه و شيعره، ((سۆفیه‌كان گله‌يى له زمان ده‌كهن چونكه ناتوانيت ويناى وه‌جد و موشاهه‌ده‌كانيان بكات.)) (شوان، ۲۰۲۳، ۱۱۴) ئهم هۆكاره‌يش وا ده‌كات ئه‌ده‌بياتى سۆفيايه پر له ئاركي‌تايى عيرفانى بيت، تا په‌يام و ئه‌زمونى چيروكى خويانى تيدا بگيرنه‌وه و ره‌خنه‌ي ئه‌فسانه‌ناسيش يارمه‌تيدهرى ئهم تيگه‌يشتانه بيت بۆ كه‌سانىك له ده‌ره‌وه‌ي پابه‌ندى په‌يره‌وه عيرفانيه‌كه‌ن. ليره‌وه شيعرى عيرفانى به‌م زمانه وینه‌داريه‌وه ((ده‌بيته ره‌نگدانه‌وه‌ي ئه‌و پوره‌رده عيرفانى و سۆفیه‌رييه، كه شاعير له سه‌رده‌م و بارودۆخىكى ديارى‌كراوى كۆمه‌لايه‌تيدا وه‌ريگرتووه، له لايه‌كى تريشه‌وه دواى ئه‌وه‌ي دل و هه‌ست و سۆزه ده‌روونيه‌كاني به‌به‌ها و بنه‌ماكانى ئهم

جیهانه پهروهده بوون، ئیتر شیعر دهبیته گوزارشتکردن له وه ههست و سوژه دهروونییانه، که عهشوق و نووری خودای تیدا جیگر بووه.)) (اسماعیل، ۲۰۲۴، ۲۰-۲۱) ئەدهبیاتی کوردی ئیمه‌یش به دیاریکراوی له قوناغی شیعی کلاسیکیدا بۆ ئەم رێباوه‌ره ساز ده‌بیت و شاعیرانی عیرفانی کوردی ئەدهبیاتی عیرفانی کوردی لێ به‌ره‌م ده‌هینن و بیروباوه‌ره ته‌سه‌وفیه‌کانیانی تیدا په‌خشان ده‌کن.

۵.۲- ره‌خنه‌ی ئەفسانه‌ناسی:

ره‌خنه‌ی ئەفسانه‌ناسی که به ره‌خنه‌ی ئوستوریه‌ی و ئارکیتایپیش ناوه‌ده‌بیت، میتۆدیکی ئەده‌بی سهر به قوناغی ره‌خنه‌ی پاش پاش نوێگه‌رییه. له ره‌گی هه‌ردوو ره‌خنه‌ی مرۆفناسی و ده‌روونناسیه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت. چونکه ئەو دوو ره‌خنه‌یه له مه‌ودای کارکردنیاندا بۆ گه‌یشتن به ئامانجی میتۆده‌که‌یان سوود له کۆمه‌لیک که‌ره‌سته وه‌رده‌گرن، که ئەم که‌ره‌ستانه ئامانجی ره‌خنه‌ی ئەفسانه‌یین. به‌م شیوه‌یه ((بنه‌چه‌یه‌کی تیۆری دووانه‌یی بناغه‌ی شیکاری ئەم ره‌خنه‌یه پیکه‌هه‌ینیت. مرۆفناسی له رواله‌تی ده‌ره‌کی ئارکیتایپه‌کاندا له هه‌موو جو‌ره دیاره‌یه‌کی کولتوریدا ده‌کۆلێته‌وه، له‌وانه (ئایینه‌کان، رپۆره‌سمه‌کان و به‌ره‌مه‌ ئەده‌بی و هونه‌رییه‌کان). ده‌روونناسی هه‌م کوالیتی ناوه‌پۆک و هه‌م پرۆسه‌ی دروستبوونی ئەم نه‌خشه‌ کۆنانه له ده‌روونی مرۆفدا باس ده‌کات.)) (قائمی، ۲۰۰۹، ۱۵). سوودوه‌رگرتن له مرۆفناسی له بواری ره‌خنه‌دا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستم، که له‌لایه‌ن ده‌سته‌یه‌ک توێژه‌ری ئینگلیزی سهر به هیلینیسه‌تکانی کامبریه‌وه، توێژینه‌وه‌یه‌ک کرا و سوودییان له دوایین دۆزراوه‌کانی مرۆفناسی وه‌رگرت؛ بۆ لیکۆلینه‌وه له شوینی سه‌ره‌ل‌دانی ئوستووهره و رپۆره‌سمه‌کان، له به‌ره‌مه‌ کلاسیکیه یۆنانیه‌کانیاندا؛ که کاریگه‌رییه‌کی گرنگی له‌سه‌ر فراوانبوونی ره‌خنه‌ی ئەفسانه‌ناسیدا هه‌بوو. دواتر به‌ره‌مه‌ گرنگه‌که‌ی "سیر جهیمس فره‌یزه‌ر" به‌ناوی "چلی زی‌پین" ئەویش لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ی تیروته‌سه‌ل بوو سه‌باره‌ت به ئاین، جادوو، رپۆره‌سم و ئوستووهره له سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کاندا، نیشاندای که سه‌ره‌له‌به‌ری کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تی چه‌نیک هاو‌نیازی یه‌کن. (گیورن و ئەوانی تر، ۲۰۱۴، ۲۶۰-۲۶۱) له لایه‌کی دیکه‌وه زانستی ده‌روونناسی ده‌بیته به‌شیکی گرنگی ئەم ره‌خنه‌یه، کاتیک که زانای ده‌روونناس "کارل گۆستاڤ یۆنگ" چه‌مکی "کۆنه‌ست" ده‌ست‌نیشان ده‌کات و رای وایه کۆی مرۆفایه‌تی هاوبه‌شه له میراتیه‌کانی وه‌ک ئەزموون و باوه‌ر و ره‌فتار و تادواییدا، که له‌رێگه‌ی ئەفسانه و خه‌ون و هونه‌روه له قالبی ئارکیتایپ/نه‌خشه‌ کۆنه‌کاندا ده‌رده‌که‌ون. چه‌مکی ئارکیتایپ له‌م زانسته‌وه وه‌رده‌گیریت و ده‌بیته که‌ره‌سته‌یه‌کی سه‌ره‌کی لیکۆلینه‌وه‌ی ره‌خنه‌ی ئەفسانه‌ناسی. شیوازی کارکردنی ئەم ره‌خنه‌یه‌ش به‌و جو‌ره‌یه که مامه‌له‌ له‌گه‌ل ده‌قه ئەده‌بییه‌کاندا ده‌کات و له‌ناو ده‌قه‌کاندا به‌دوای ئارکیتایپه ئەفسانه‌یه‌کاندا ده‌گه‌ریت، سا ده‌قه ئەده‌بییه‌کان شیعر، په‌خشان، یان ژانره هه‌مه‌جو‌ره‌کان بن، چ کۆن یاخود نۆی بن؛ دیاریان ده‌کات. دواتر ده‌یانباته‌وه ناو که‌شه ئەفسانه‌یه‌ی بنچینه‌یه‌که‌ی و مانا‌که‌ی له هه‌مان شویندا شیکار ده‌کات، پاشتر ئارکیتایپه‌که به مانا‌که‌وه دینیته‌وه ناو ده‌قه ئەده‌بییه‌که و له گو‌شه‌یه‌کی نه‌بیراوه‌وه خویندنه‌وه بۆ ده‌قه‌که ده‌کات. نه ده‌چیته‌ ده‌روونی مرۆفه‌وه و نه‌ده‌چیته‌ هه‌ره‌می خه‌لکه‌وه، ته‌نها له سنووری ده‌قه‌که‌دا مانای ئارکیتایپه‌کان شیده‌کاته‌وه و ده‌یخاته‌پروو.

۶.۲- ئارکیتایپ:

زاراوه‌ی ئارکیتایپ که راسته‌وخۆ له زاراوه‌ی (Archetype) ی ئینگلیزییه‌وه وه‌رمانگرتۆته‌وه، به‌رانبه‌ر زاراوه‌ی (کهن‌الگو) له زمانی فارسیدا. له زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌کانی: (نموج اصلی، نموج اولی، مثال اصلی، مثال اول، نسخه‌ اصلی، طراز غابر...هتد) بۆ به‌کار دیت. له زمانی کوردیدا که وه‌رده‌گیردیت؛ زاراوه‌کانی: (که‌ونه چه‌شنه‌کان، پێش‌نموونه، ته‌رزه سه‌ره‌تاییه‌کان، هێما سه‌ره‌تاییه‌کان، بیره سه‌ره‌تاییه‌کان، بیره بنه‌په‌تیه‌کان، شیوه میسالییه‌کان، ته‌رزه ئەزه‌لییه‌کان، وینه ئەزه‌لییه‌کان، کۆنه وینه‌کانی نا‌هۆشمه‌ندی، کۆن پارادایم) ی بۆ به‌کاره‌ینراوه. له هه‌ردوو وشه‌ی (arech-یه‌که‌م) و (typos- مۆر، قالب، جو‌ر) پیکه‌اتوو. (Barnhart, 1988, 36)

مه‌به‌ست له ئارکیتایپ ئەو هێما و اتایانه‌ی ده‌گریته‌وه که مرۆف به‌ بینین یان بیستنی وینه هێماییه‌که‌ی ده‌سه‌جی له مانا‌که‌ی و چیرۆکی پشت مانا‌که‌ی تیده‌گات و به‌بی ئەوه‌ی پتویستی به‌ روونکردنه‌وه بیت، به‌جو‌ریک له زمانی رۆژانه‌یدا واتای نا‌راسته‌وخۆی وه‌ک میتافۆر و مه‌جازی لێ به‌ره‌مه‌دینیت و بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی خۆی به‌کاریده‌هینیت. (هه‌ندی)

وینە و پروودا و سیمبۆل و دابونەریت هەن، کە کۆن و رەگورپیشەیان لە یاد و زەینی خەلکدا داکوتاوه و لە هونەردا سەرھەلەدەنەو، یان لە هەلسوکەوتی پۆژانە ئیاندای هەر باسکران، مۆف تیان دەگا و پنیوستیان بە روونکردنەو (نییە). (هالبرینگ و ئەوانی تر، ۲۰۱۰، ۷۵) لە رەخنە ئێدەبیدا چەمکی ئارکیتایپ ((دیزاینی گێرانەو، نەخشی کردار/پروودا، جۆری کارەکتەر، تەوەرە و وینە دەگەینەت کە لە بەرھەمە جۆراو جۆرەکانی ئێدەبیادا دووبارە دەبنەو، هاوپیچ لە ئەفسانە و خەون و تەننەت رپۆرەسمە کۆمەلایەتیەکانیشدا (Abrams, 2015, 18) هەندیک لە جۆرەکانیشی بریتین لە: (وینە وەک: مار. کەسیتی: رزگارکەر، فیلباز. مۆتیف: لافاو، لەداکبۆنەو هەی عیسا، جەژنە ئاینیەکان. (Murfin, 2018, 57) کە لە کۆنەستی مۆفدا هەلگیراوان و کۆی ئەزموون و یادەوەراییەکانی مۆفایەتیان پاراستوو. بە شیکردنەو هەی ناواخنی ئەم نەخشەییە لە رپگەیی دەرکەوتەکانیەو (شیر بە نمونە)، بە دەروونی هاوبەشی کەونارای مۆفایەتی دەگەین. کە لەم کارەدا ئامانجمان دەرختنی دەروونی تەسەووفی شاعیرانی کوردە، وەک بەشیک لە دەروونی عیرفانی مۆفایەتی.

۳- ئارکیتایپی وینە عیرفانیەکان

۱.۳- جۆرەکانی ئارکیتایپ

سەبارەت بە ئارکیتایپ دەوتریت: ((بریتییە لە قالبیکی رەسەن کە کۆپی لی دروست دەکریت.)) (Gigo and George, 2021, 55) بەم ھۆیە چەندین جۆر یاخود دەرکەوتەیی جیاوازی لیدەبیتەو، کە خۆی لە و وینە، مۆتیف، کارەکتەرەکان، بابەت، ژانر و پیکھاتەیی گێرانەو ئێدەبیەکاندا دەبینیتەو. بەم شێوەیە (دەکرئ کۆمەلێک مۆتیف و بنەباسی هاوچەشن لەنیو ئۆستووورە جۆراو جۆر و جوداوازەکاندا بدۆزینەو و کۆمەلێک وینەیی تایبەتیش کەوا لە ئۆستووورەکانی ئەو نەتەوانەدا پات بوونەتەو و بەلای لایەنی شوین و زەمانەو زۆریان مەودا لە نیواندا ھەیی.)) (لی مۆرگان و ئەوانی تر، ۲۰۱۴، ۲۵۰) ئەو هەم تووژینەو ھەیدا مەبەستی ئیمەیی و ئاماژەیی پێ دەدەین، ئارکیتایپی وینەیی، وەک: ((ئەسپی شەش بال، شمشیری موعجیە زەیی، بالندەیی سیمورغ و تاد.)) (Syzykova and zharylgapov, 2023, 179) لە نمونەیی ئارکیتایپی وینەییەکان کە بە گشتی و لیوردبوونەو ھەمان خۆی لە: شیوہکان، ئاژەلەکان، رەنگەکان، ژمارەکان و ھیما وینەییە دووبارەبووکانی دیکەیی ناو نەتەو و کولتور و ئاییەنە جیاوازەکان دەبینیتەو، کە بە مانایەکی بنچینەیی هاوبەش دووبارەدەبنەو. بەدیاریکراوی سەرنجی ئیمە لەسەر وینە ئارکیتایپی عیرفانیەکانی ناوی شیرعی کلاسیکی کوردییە، کە زۆرتین دووبارەبوونەو ھەبوو. لەم تووژینەو ھەیدا بەپنی سنوورداری کارەکە چەند دانەییەک لە و وینە دیار و دووبارەبووانە وەرەگرین.

۱.۱.۳- خال:

خال؛ چەق و دەستپیککی دروستکردنی بازنەیی. بازنەیش لە فەلسەفەیی عیرفانی ئیسلامیدا ئاماژەیی بۆ گەردوون، بوونی ماددی و دەرکەوتەیی حوسنی خودا، کە بۆ دروستبوونی لە خالیکەو سەرچاوەی گرتوو، ئەم خالە خودایە و (خودا ناوھندی بازنەیی بوونە و بوونەو ھەرەکان ھەمان تیشک یاخود ژینگەن کە لەگەل دەرکەوتنی مەزنی بالادا دەرەکەون، ھیچ گەردوونیکیش بوونی نییە بەبی بوونی زاتی بالا.)) (بابایی، ۲۰۲۱، ۱۶۳-۱۶۸) ھەر بۆیە لە عیرفاندا ((خال رەمزە بۆ وەحدەت، چونکە چۆن دۆزینەو ھەیی خال لە پوومەتی یارا پنیوستی بە گەران و شوینپێھەلگرتن و توانای سروشتی و خواکردی خۆی ھەیی، وەحدەتیش لە وجودا بە ھەمان شێوە.)) (شەبستەری، ۲۰۱۸، ۴۵-۴۶) چونکە مەلەبەندی جەمالی یارە و جەوھەری جوانی ئەو و لە بازنەدا دەرەوشیتەو.

شەوقی دانەیی خالی تووختووومیە ناو داوی خەتەر

بەم گوناھە ئادەمیش وەک من لە جەننەت دەرکرا (سالم، ۲۰)

تو ئەگریجەیی خاوت، توو زولفی لاو لاوت

بەبی دانەیی خال مەمخەرە نیو داوت (حەریق، ۱۶۸)

بە چاوی توو شکاتی من لە زولفە

له سهیری نوخته که هی خالانی کردم (سهید تاهیری هاشمی، ۱۹)
 کافری زولفت به ئاهم، که هی له مولکی پومی روت
 دهردهچی تا کومه کی بن له شگری خالی سیات (ناری، ۵۴)

له شیعی کلاسیکی کوردیدا ئارکیتایی بازنه شکلی پوو خساریکی پر نوور وهردهگریت، که تهجه لیا تی خودایه و بوون و گهر دوون دهگریته خوی، ئارکیتایی نوخته هیش که تاکه خالیکه له سه ر ئه و پوو خساره، یه کتایی زاتی خودایه، که بوون و نه بوون له و یه که وه دروستبووه و سه رچاوه ی گرتووه. شاعیرانمان به زوری ئارکیتایی خال به رهنگی رهش دهچووینن، که به "خالی سیاش ده رکیتریت، چونکه لای ئه هلی ته سه وف ئارکیتایی "رهش" ره مزی په نهانی و غهیب/سری خودایه. ((جه وه هری حه قیقه ت به رهشایی چوویندراوه.)) (سجادی، ۱۳۸۳، ۴۸۹) ئارکیتایی خالی ره شیش که خالی موشکین و خالی هیندوویشی^۱ بو به کاربراهه، به دیاریکراوی واتای جیهانی غهیب ده دات ((خالی سیاه: به جیهانی غهیب ده وتریت)) (عراقی، ۱۳۵۳، ۶۷)، که هه رسی جیهانی زات، سیفه ت، مه له کووت دهگریت خوی. به م جو ره ده توانین بلیین ئارکیتایی خال له مانایه کی کوکراوه دا له فره هنگی شیعی کلاسیکی عیرفانی کوردیدا ده لاله تی ره شیتی له سپیتیدا، نادیری له دیاردا، نه زانراو له زانراودا، تاکیتی له گشتدا ده دات.

قبوولم که هی ئه گهر، لوتفیکی زوره
 به که متر هیندویکی خالی هیندووت (مه حوی، ۱۱۴)

مه حوی ئارکیتایی خالی هیندوو (رهش) سی به کارهیناوه و داوا له خودا ده کات: ئه گهر به که متر له غولامیک، وه که بنده ی خالی رهشی قبوولی بکات، لوتفیکی زوری له گهل نواندوووه.

۲.۱.۳- بازنه / پوو:

شیوهیه کی ئه ندازه ییبه و به شیکه له هونه ر و زانسته ماتماتیکیه کان. که ده لاله ته بو یه که م جو له ی خه لق که له گهل دروستبوونیدا سه رها ت و کو تایی نامینیت ده بیته نیشانه بو گهر دوون، میتافیزیک، هه تاهه تایی، هه مه کیتی و یه کیتی؛ که به گشتی په یوه ندییه کی به هیزی به لایه نی پو حانییه ته وه هه یه. بازنه ((دهگریت به ساده یی یاخود به یه کگرتنیکی ئالوز له گهل فیگه ره ئه ندازه ییبه کانی دیکه دا پیشکesh بکرین. بازنه کان به نه بوونی سه رها ت و کو تاییان، به شیوهیه کی باو ده لاله ت له دوخی کو بی و یه کگرتووی/یه کیتی ده که ن. بو نمونه ئه لقه ی هاوسه رگیری یه کگرتنی نا کو تایی دوو که س ده هینیته به رچاو.)) (dobie, 2012, 66) هیمای وینه ییبه کانی: (بین و یانگ، ئووربوورس، ماندالا، هیلکه، ئیقل/چاوه زار، نه خسه ی بورجه کان، ده ف...) و له ئینی ئیسلامیشدا مو تیفه کانی وه ک: (سوورانه وه ی هه ساره کان، که عبه ی پیروژ، ئه لقه ی زیکر، سه مای سو فیان... تاد.) له نمونه دیاره کانی شیوه بازنه یین. له هونه ری پیروزی دیریندا یه کگرتووییه کی پته و له نیوان شیوه کانداهه بووه و له ناویه کدا خولقاوون؛ هیمای "ماندالا" ئارکیتاییکی دیاری جیهانییه که شیوه بازنه یه له ناو چوارگوشه یه کدا. به لام له هونه ری مو دیرنه و دنیا ی نویدا شیوه کان جیا ده بنه وه و به ره و سووچ و تیژیایی چوارگوشه کان ده پوون و بازنه سه نته ری له چاو ون ده بیته. کارل گوستاف یونگ به م شیوهیه له م گو رانکارییه ده دویته: ((بازنه هیمای پو حه (ئه فلاتوون خودی پو حی وه کو گو ده زانی) چوارگوشه و (به زوری لاکیشه) هیماکانی ماده دی زه مینی، جه سته و واقعیته تن. له زورترین به ره می هونه ری نویدا، له نیوان ئه م دوو شیوه سه ره تاییه یان ئه سلن په یوه ندییه که بوونی نییه، یان ئه گهر بوونی هه بیته زور خاو و پیکه وته. جیا بوونه وه ی ئه وانه له یه کدی، نیشاندهری باری دهروونی مرو فی سده ی بیسته. پو حی مرو ف ره گه کانی خو ی له ده ستدا وه و له به رده م لیکچرانی دهروونی دایه.)) (یونگ، ۲۰۱۹، ۸۰۳-۸۰۴) سه باره ت به عیرفان و ئه ده بیاتی عیرفانی، ئارکیتایی بازنه یی چه ند مانا و مه به سستیکی جیاواز ده گه یه نیت، به لام ئه وه ی ئیمه مه به ستمانه شیوه ی بازنه یه کاتیک به رووی مانگئاسای خودا ده چووینریت و پیی ده وتریت مانگروو. له

¹ هیندوو: ((بو گهل مه به سته به کاردیت: خالی رهش، زولفی رهش، مووی تازه پواوی سه ر پووی گهنج، هیندی، نوکهر، پاسه وان، به واتای رهنگی رهش دیت ئه گهر له گهل وشه ی خالدا بیت.)) (عارف، ۲۰۰۹، ۱۰۰۸)

عیرفاندا ماھروو یان مانگروو ((دەرکهوتنی تهجهلیاته له ماددهدا)) (سجادی، ۶۹۲) که له چهقی گەردوون (خال) هوه پهیدا بووه. هەرچهنده ((خۆریش هەر تهجهللایه، بهلام مانگ پهیوهسته به مادهکانهوه، ههروهها رهمزه بۆ جهمال و جوانی یار.)) (کهسنهزانی و بهرنجی، ۲۰۲۳، ۹۰۵) وینهدانهوهی ئەم خالە له بازندها یاخود دەرکهوتنی ئەم ڕووخساره دهبیته دەرخهری ((ڕووناکی ئیمان و کرانهوهی دەرگای عیرفان و ههگرتنی پهردیه لهسەر جوانی حهقیقهت.)) (اقبال، ۱۳۹۱، ۱۲۷) ئەوهتا (شیخی شهبستهری) یش باسکردنی ڕووخسار و هینانهوهی له ئەدهبی عیرفانی دا به "مهزههری جوانی خودایی دادهنیت" و دهلیت: ((رخ اینجا مظهر حسن خدایی است.)) (شهبستهری، ۲۰۱۸، ۳۶۱). بهم شیوهیه بهکۆی لیکدانی ماناکانی ئارکیتایی خال و بازنه تیدهگهین ئەم جووته ئارکیتاییه له پهیوهندییهکی دوانهیی دژیهک و تهواوکاریدان. بهجۆریک کاتیک خال وهدهته، بازنه فرهییه، که خال پهنهانییه، بازنه دەرکهوتنه. کاتیک خال حیجابه، بازنه جیلوه و جهماله. کاتیک خال جیهانی غیب و نابهجهستهیه، بازنه جیهانی ماددهیه.

له هەر جیهک ههلی خورشیدی عیشقی گولروخان
ئهگەر عهقلی ببی، لهو جیهک ئاونگی عهقل چ بکا؟ (مهحوی، ۴۸)

زولمهتی زولفت دهسا لاده لهسەر کولمت دهمی
بی نهسیبی شهوق و شوعهلی ماهی تابانم مهکه (ناری، ۱۰۹)

وهکوو شهونمی ڕوویی گول ئینتیزار
لهبۆ سوبجی خورشیدی تابانی توم (خادیم، ۵۶)

دیته سەر جوگه به شهوق و شهعشهعهی ڕووخسارهوه
مانگی تابانی ئەلیم: یا ڕۆژی دیته خوارهوه. (زاری، ۱۲۹)

شیفتهیی نووری جهمالم ماهی تابانم وهره
ئارهزویی شههدی ویسالم جانی جانانم وهره (سافی، ۵۷)

بهم ڕوانگهیه به سهرنجدانمان له ئەدهبیاتی کلاسیکی عیرفانی و کوردیدا سیمای خر که به شیوهی مانگ و خور و له وشهکانی وهک "قهمر، مه، شهمس، خورشید" دا دین، دهبنه ئارکیتاییک که نیشاندهری نور و پرشنگ و دەرکهوتهی جوانین، نیشاندهری سیمایهکی خودایی، نهک تهنها سیمایهکی ئاسایی، که تهنها به ناوهیتانی ئارکیتایی ڕوو/ ڕووخسار، ئەم واتا زنجیرهبهندیانه دهگریتهخوی.

به چی تهشبهی ڕووخسارت بکا شاعیر له جوانیدا
که ئەم خورشیده عالمه تابه شیوهی حوسنی تۆ نادات (زاری، ۲۰۳)

زاری پهکیکه لهو شاعیرانهی ئارکیتایی ڕووی بهم تهشبهیه گهلیک جار دوبارهکردوهتهوه. لهم بهیتهدا که ڕووی دهمی له پیغهمبهره و بهروونی و دهستهوهستانانه له ئاست ئەم وهسفدا دهلیت؛ ئەم ڕووخسارهی تۆ بهچی بچوینم، بهم خورشیدهی له عالمی ماددهدایه! له کاتیکدا ئەم خورشیده به تۆ ناچوینریت، چونکه شیانی ئەوهی نییه شیوهی حهقیقهتی جوانی تۆ بداتهوه.

۳.۱.۳- میحراب/ برۆ:

له مزگهوتی موسولماناندا میحراب شوینیکی دیاریکراوه له بهشی پێشهوهی مزگهوت، که شیوازیکی چهماوه و هیلالی ههیه. نیشانهیه بۆ ڕووهی موسولمانان، که ئیمام و نوێزخوینان پێشنوێژی تیدا دهکهن و لهو ڕووهیهوه تیایدا نوێزی موسولمان دهبهسترت. میحراب ((به واتای وشهیی به مانای شهرفهمه ندرتین شوین دیت له مزگهوتدا، که وانیهکه له ناو

مزگه وتدا که پرووی له قبیله یه و نامرازیکه بۆ شه پرکردن له گه ل شه یان، به و هویه ش بوو که ناویان نا میحراب.)) (نصیری و دیگران، ۱۳۹۷، ۶۳) ئەم وێنیه له عیرفاندا ده بیته به ئارکیتایپ و دهرده بردریت بۆ شوینیک که خوشه ویستی لی بیت، له پوو خساریشدا (دهرکه وته ی خودا) ئەو شوینه برۆ (میحرابی تاعهت) ی یاره. به جوړیک ((هر شوینیک دل پرووی تی بکات، له بهر ئەوهی خوشه ویستی لیه، ئەوه میحرابه بۆ عارف، هیچ جیه کیش نییه له خوشه ویست خالی بیت، بویه پروو له هر لا ده که ن میحرابه، پروو گه یه. که له شیعی کلاسیک و ئەدهبی عیرفاندا برۆی یار به میحراب چوینراوه.)) (که سنه زانی و به رزنجی، ۲۰۲۳، ۹۳۳)

میحرابی ئەبرۆی تۆم هه بی، با پروو له قبیله هر نه بی
دینم به عیشقت گۆرییه وه، هه رچی ده بیتن با بیی (موخلیس، ۲۴۱)

مه یلی من هر مهستی و رهندی و شاهیدبازییه
وا له بهر میحرابی ئەبرۆت تاعهت و ته قوا ده که م (سافی، ۲۵)

هه موو تاعهت و نوێژم تیگه ی شتم گیانی شیرینم
نه بوو مه قبوول هه تاکوو سوچه دی میحرابی ئەبرۆم کرد (که مالی، ۶۳)

تاقی په یوهستی برۆت وا بوو به قبیله ی خاس و عام
که عبه گه ر بۆ خووی بزانی پشتی میحرابی شکا (وه فای، ۱۱۹)

وهک ئاشکرایه ئه رکه موسولمانان بۆ په رسته شه کانیا ن پروویان له که عبه ی پیرو ز بیت، به لام له عیرفاندا چه قی گه ردوون خودایه و هه موو گه ردوونیش نووره که یه تی. هر بویه له ئەده بیاتی کلاسیکی کوردیدا دلی شاعیران پروو ده کاته ئەو پرووناکییه ی به پروو خسار وینا ده کریت، که له ناو پروو خساریدا برۆ هه یه و به هوی شیوه ی قه وسیه وه ی له میحرابی موسولمانان ده کات. ئەم لیکچوونه که وانیه یه نیوان برۆ میحراب وا ده کات برۆ میحرابییه که ی سه ر ته جه لیات و حوسنه که ی خودا بکه نه په رستگه ی خو یان. به شیوه یه ک که بهر زه رده یه ک له پریشکی نوور و ناسینی ئەو ده که ون، ئیدی به ره و باتنی دین ده رۆن که عیرفانه و بانگه شه ی قبیله گۆرینیا ن له که عبه ی موسولمانانه وه به ره و تاقی برۆ دیننه ئاراه، که مانایه کی مه زاجییه و مه به ست لئی عه شق و به رکه وتنی ناسینی خودایه.

برۆت میحرابی تاعه ته مه جه مالت قبیله یی دل مه
له که عبه م چی له بۆ سه جده که من قبیله م نه گۆراوه (خادیم، ۷۸)

خادیم قبیله گای موسولمانانی دۆزیوه ته وه که جه مالی یاره و دلی پین به ستووه، له ناو جه مالییدا برۆی کردووه به میحراب بۆ تاعه تکردنی. کاری به سوچه بردن پرووه و که عبه ی موسولمانان نه ماوه و ده شلیت قبیله م نه گۆراوه، چونکه به پای خادیم برۆ قبیله ی حه قیقییه و ئەویش هه میشه دل به ستی ئەم قبیله یه بووه. یاخود له مانایه کی دیکه یدا مه به ستییه تی بلیت میحرابی برۆی ته واو که ری قبیله گای که عبه ی موسولمانانه و قبیله ی نه گۆراوه.

۴.۱.۳- مار و ئەژده ها/ زولف:

له فۆلکلۆری کوردیدا، "شاماران" ئەفسانه یه کی ناسراوی کوردییه و نه وه بۆ نه وه ماوه ته وه. له گێرانه وه که دا شاماران گه وره و میری مارانه و خاوه ن ده سه لات و حیکمهت و زانینی نه براوه یه. له م ئەفسانه یه وه "مار" له فره هه نگی کولتووری فۆلکلۆریماندا ده بیته هیمای حیکمهت و ده سه لات. به لام یه کیکه له و ئەفسانه ده گمه نانه ی که تاییدا (مار) ناماژده یه کی ئەرینی پته و ده به خشیت. به لام له زۆربه ی ئەفسانه و گێرانه وه کانی دیکه دا مار یاخود ئەژده ها هه میشه ناماژده کانی: (شه ر، ئازاوه، فریوده ری، دوژمنی مرۆف.. تاد بووه). به نمونه له ده قی ئافیشتا دا (ئەفسانه ی ئەژدیهاکه) هه یه. له م ئەفسانه یه دا ((ئەژدیهاکه وه کو دیو و ئەژدیهاکه کی خوینمژ و دوژمنی ئافرینراوی ئەهوورایی پیناسه راوه که له لایه ن

ئههریمه نه وه بۆ له ناوبردنی مرقوف و مرقوفایه تی و گهر دوون خولقینراوه.)) (حه سه ن، ۲۰۲۲، ۱۴۹) له ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردیدا ئارکیتایی مار به هه مان ماناوه دووباره ده بیته وه:

ئوف له ماری هه لقه یی زولفی سیای پر سیلسیله ت
دل له نیشا رۆژ و شه و حالئ وه کوو کوشته ی حیه (سالم، ۸۶۰)

دوی، شکور مهردانه من ریم برده ناو زولفی رهشت
تا بزانه خه لکی ملکی دل، قه لای میردانه شه و (سهید کامیل، ۴۴)

به غهیری هه مره یی یادی جه مالت
ئوی هه مره یی یا دوو پیشکه یا مار (زاری، ۵۷)

خه یالی زولفی ده رناچی له دل تا ده رنه چی رۆحم
سپیروه خه زینه ی به ختی ئیمه به و سیا ماره (مه حوی، ۵۰۴)

مار که لای کورد به ئه ژده هاش ناوده بریت، به هوی ره شیتی و دریزی و پچاوپچی و سیفه ته هاو به شه کانییه وه له گه ل زولفا، له شیعی کلاسیکیا ده بیته ئاماژه بۆ زولفی یار. زولف لای فه خره دینی عیراقی (ناسنامه ی شاراوه یا خود و نیوونی شوناسه، که کهس ناتوانیت لئی تیگات). (عراقی، ۱۳۵۳، ۵۸)، لای سهید جه عفری سه جادی ((کینایه یه له زولمه تی [تاریکی] کوفر.)) (سجادی، ۱۳۸۳، ۴۴۳) که به گشتی ئارکیتایی زولف لای ئه هلی ته سه وف ((کوئیکه له به رده م سالیکدا بۆ گه یشتن به خودا، ئه م کوته سه ر به وابه سته یی و به شتوونه کانه، که ده بیته به حجاب له نیوان سالیک و خودادا.)) (که سه نه زانی و به رزنجی، ۲۰۲۳، ۵۶۹) که ده کریت سیفه تی جه لالی خودا، وه سه وه سه و کاری شه یان، نه فس، دنیا، ئاره زوو بیت، که سالیک له رپی گه یشتن دوورده خه نه وه و ونی ده کن. سالیک هه موو هه ولیکی بۆ ده ستر اگه یشتنییه تی به روه خساری مانگئاسای یار؛ که ته جه لای کردبوو له په نهانی خالی سه ر گۆنه یه وه. به لام زولفی ره شماریاسای به پچوو داوی که دراوه به سه ر روه خساریا، رینگره له به رده م گه یشتن به نوور و گه نجینه و جه مالی یاردا. له م توله رپییه دا سالیک رپی روه ناکی لئ تاریک ده بیت و پیری ده سترگیری نه بیت به ئاسانی لئی ده رناچیت. شاعیرانی عیرفانی کلاسیک به ده ست ئه م زولفه ره شه تاریک و هه لقه ییه وه ده نالین، که ده کریت مار، ئه ژده ها یا خود دوو پیشکی بیت؛ به "شه و" یشی ده چوینن. وه ک داویکه و پیه وه ی ده بن.

بۆم بگریه ن زۆر به جو شه، پیم نه ماوه عه قل و هۆشه
ماری رهش یه کسه ر خرۆشه، عه قره بان گرت راست و چه پ
مار و عه قره ب کرد هوجوومه، ئه ی له خۆم به ده بخت و شوومه

هیندیان شیر لئ ده سوومه، دینه جه نگم راست و چه پ (ئه حمه دی کۆر، ۱۶۹)

ئه حمه دی کۆر له م پارچه شیعه ردها به ئارکیتایی عیرفانی مار، وینه ی ورده کاری ئه م جه نگه سه خت و تاریک و ئالۆزه ی سالیک له گه ل نه فسی ئه م ماره و هیزی شه یانی ده کیشیت. که جه نگیکه عه قل و هۆشی له به ربریوه و به هیلاکی بردووه، چونکه له راست و چه پییه وه به مار و دوو پیشک ده ورده دراوه و به رده وام هیرشی بۆ ده بن، ئه میش له جه نگدایه له گه لیان و شیریان لئ ده سویت، که شمشیره که ی ده لاله ته له هیزی ته قوا و ئیمان و جه نگه که ییش هه ر هه مان جه نگه که سالیک روو به رووی ده بیته وه؛ تا پپی تاقیبکرته وه له لایه ن خوداوه، یان له لایه ن شه یانه وه له خسته ببری.

٥.١.٣- ئاو:

ئاو له سادهترین واتای گهردوونیدا ژيانه، كه بهی بوونی بهردهوامی نییه. بهگشتی له نهستی مروڤدا به واتای: (رازی خیلقت؛ له دایکبوون-مه‌رگ-رابوونه‌وه؛ پاککردنه‌وه و پزگاری؛ رسکان و فراژییوون دیت. به بوچوونی کارل گوستاف یونگ، ئاو، باوترین هیمای نیهادی ناوشیاره.) (لی-مؤرگان و ئه‌وانی تر، ٢٠١٤، ٢٥١) توخمیکه له ئه‌زه‌له‌وه په‌یدا ده‌بیت، به‌هوی پیویستی، جوانی، پاکی، پوونی و په‌وانییه‌که‌یه‌وه، مروڤ له سه‌ردهمی ئوستووورده‌دا ده‌بیه‌رستیت. خودای ئاو، باران، ده‌ریا، زه‌ریا...چه‌نده‌ها ئه‌فسانه‌ی لی به‌دیدیتیت. به‌نموونه لای ئه‌هلی کاکه‌ییه‌کان فه‌لسه‌فه‌ی دروستبوونی خودا له‌ناو سه‌ده‌فیکدایه، که سه‌ده‌فه‌که‌یش له‌ناو زه‌ریادایه، واتا سیری خودا له‌ناو ئاودا هه‌شار بوو. ئه‌میش ((له سه‌ره‌تای ئیلاهیاتی کاکه‌ییدا نووسراوه خودا له پیتشدا که ((دوون)) واته جامه یان جه‌سته‌ی ((یا‌دا بوو ئه‌و له نیو ((سه‌ده‌ف)) یکدا له ((زه‌ریا)) بوو...)) (حیجازی، ٢٠١٢، ٥١)

له دواتریش له قوناغی فه‌لسه‌فه‌دا، سه‌ره‌تا لای فه‌یله‌سوفانی رۆژئاوا و دواتریش فه‌یله‌سوفانی ئیسلامی، چوار توخمی سه‌ره‌کی سروشت (ئاو، ئاگر، هه‌وا، خاک) ده‌ستنیشان ده‌کریت و تیوری له‌سه‌ر داده‌ریژریت. به به‌شیک له پیکهاته‌ی ئه‌زه‌لی سروشت و مروڤی له قه‌له‌م ده‌دن که رایان وایه به ریزه له‌ناویاندا بوونی هه‌یه. ئه‌م چوار توخمه ئه‌و چوار که‌ره‌سته‌یه‌یه که مروڤ له قوناغه سه‌ره‌تاکانیدا به‌رکه‌وتنی راسته‌وخوی له‌گه‌لیدا هه‌بووه، بویه تا ئه‌م ده‌میش ئه‌م توخمانه به پیروژ داده‌نرین و له‌پووی ده‌روونییه‌وه په‌یوه‌ندییه‌کی دیرینی له‌گه‌ل مروڤدا به‌ستوه.

له عیرفاندا ئارکیتایی ئاو چه‌ندین مانا ده‌گریته خوی (له سه‌روو هه‌موویانه‌وه به مانای بوون و زانست دیت. جگه له‌وه‌یش ماناکانی وجود و هاتنه‌بوون، مه‌عریفه‌ت، پاکیتیش ده‌دات.) (که‌سه‌نه‌زانی و به‌رزنجی، ٢٠٢٣، ١٢٢)

بیارینی خودا بارانی هه‌رچی فه‌یز و ئیحسانه

له‌سه‌ر ئه‌و باعیسی خه‌لق و گوزیده‌ی جه‌معی ئه‌کوانه (خاکی، ١٤)

من گیاهه‌ی هه‌لپه‌رووزاوی شه‌راهه‌ی می‌حنه‌تم

چاوه‌پیی بارانی توم ئه‌ی هه‌وری ئیحسان په‌حمه‌تی (سه‌ید تاهیری هاشمی، ٤٤)

له فه‌ره‌هنگی ئاوه‌زی کومه‌لگه‌ی کوردی و شیعی کلاسیکی کوردیدا ئارکیتایی ئاو به‌زۆری له فۆرمی باراندا خوی ده‌نوینیت، که له واتای کولتووری و عیرفانییدا ئاماژه‌یه بو په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خودا ((باران دابه‌زینی په‌حمه‌ته.)) (عراقی، ١٣٥٣، ٦٥) ژيانه‌وه‌یه، سه‌وزبوونی ده‌غلودانه، به‌ره‌م و برشته، چونکه سه‌رچاوه‌یه‌کی ژيانی ئه‌و وه‌ک مروڤ ئاوه، سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌یشی وه‌ک مروڤیک که پیویسته قوتی ژيانی دابین بکات؛ هه‌ر ئاوه، که هه‌م بالنده و ئاژه‌له‌کانی، هه‌م زه‌وی و کشتوکاله‌که‌ی پی دینیت به‌ره‌م و ژینه‌ری. له شیعی کلاسیکی کوردیدا مانای بنچینه‌یی ئارکیتایی ئاو به فۆرمی (باران) وه‌ک په‌حمه‌ت، به‌تایبه‌ت کینایه‌یه له په‌حمه‌ت و به‌ره‌کی نه‌پراوه‌ی (مه‌مه‌د) پیغه‌مبه‌ری خودا.

سائیلی ده‌رگاهی توم ئه‌ی مه‌عه‌ده‌نی فه‌یز و نه‌جات

ته‌ی ده‌که‌م چۆل و بیابان، تالبی ئاوی حه‌یات (ئه‌مین ئوشنوویی، ٥٤)

چوو به باد عومری درازم، هه‌ر ئه‌توی مه‌قه‌سه‌د و رازم

مه‌تله‌بیکت لی ده‌خوازم، قه‌تره‌یه‌ک ئاوی حه‌یات (ئه‌حمه‌دی کۆر، ١٧٥)

به قوربانت بم ئه ساقى بده پيم راحه تى روم

به بى ناوى حيا تى تو جگه رسووتا و برژاوم (حريق، ۱۰۹)

ئارکیتایپی ئاو له فورمیکى دیکه بیدا ده بیته به "ئاوى حیات" و به ناوه کانی؛ ئاو/ئابى به قا، ئاوى ژيان، ئاوى خدر، ئاوى حیوان، ئاوى نهمرى... دووباره ده بیته وه. به گيرانه وه ئه فسانه بیه که ی، ئه م ئاوه ده سکه وتنى گه لیک زه حمه ته. ههر که سیک به سه رچاوه که ی بگات و قومیکى لى بخواته وه، ژینى نهمرى به ده ست ده هیئت. له هه ندیک گيرانه وه ی ئه فسانه بیدا وا ده بیته ته نها ئه و که سانه ئه م ئاوه یان ده سکه وتو وه که خودا له چاره ی نووسیون، ئه وانیش هه زه ته ئیلیاس و هه زه ته خدرن؛ ئه سکه نده رپاشایش به ده سله لاتی زور و ته خت و تاجیبه وه ده بیته ئه و نمونه ئه فسانه بیه یه که هه مو وه ولیک بؤ ده سکه وتنى ئه م ئاوه ده دات و به نسیبى نابیت، که ئه مه ش وه ک هیمایه ک بؤ بیه زى ده سله لاتی مرو ف له به رانه ر ده سله لات و قه ده رى خودادا ده نوینریت. بیگومان ههر یه ک له م ناوانه له ئه ده بى کوردیدا ههر به ناوه کانی خو یانه وه چه ندین ئه فسانه یان لى خولقاون، وه ک: (ئه فسانه ی ئه سکه نده رى چار قورنه ت و ئه فسانه ی خدرى زینده) (حه سه ن، ۲۰۲۰، ۳۳۰) له و ئه فسانانه ن که له سه ر مو تیقى (گه ران به دوای نه مریدا) بونیدانراون و له ئه ده بى کوردیشدا دکتور (مه لولود ئیبراهیم حه سه ن) کارى له سه ر کردوه.

ئارکیتایپی ئاوى به قا ((له زاراهه ی سالیکان دا سه رچاوه ی ئه وین و خو شه ویستییه.)) (ئه نیسی، ۱۹۹۰، ۱۸۱) مه به ست لى ئه وینى خوداییه، که ههر که س قومیک له ناسین و ئه وینى بخواته وه عاشق ده بیته، نه مریش به عاشقی به دیدیت. سه باره ت به ((عه شق خو ی ئاوى حیا ته، که سیک عاشق بیت، جاویده و نامریت.)) (که سه زانى و به رزنجى، ۲۰۲۳، ۱۲۵) به سه رنجدان له شیعیر کلاسیکیمان، شاعیران تامه زرو ی ئاوى حیا ت و داوای قه تره یه ک له و ئاوه له خودا ده که ن، که عیشق و ئه وینى خوداییه، به لأم (سالم) هه مان ئارکیتایپی به ویستیکی جیاواز له وان دووباره ده کاته وه:

گه ر له هه وزى که وه سه را ئاوى حیا ت بوم ده س بدا

ژه هره ماریکه به بى تو قه ت به من ناخو ریته وه (سالم، ۸۴۵)

ئاوى حیا ت که له (هه وزى که وه سه ر) ی به هه شتدا بوونى هه یه و به پیغه مبه رى خاتم (مه مه د) به خشراوه ((إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثُرَ)) (که وه سه ر: ۱)، ئاویکه له شیر سپیتره و له هه نگوین شیرینتره و له میسک بو نخو شتره، ئه وه ی بیخواته وه هه رگیز تینووی نابیت. به م پیروزی و شیرینییه وه لای سالم له گه ل ژه هری ماردا جیاوازی نییه. ئه و به هه شته یشى ناویت که موسولمانان له دنیا دا هه ولی بؤ ده دن، گه ر بریار وابیت له و شوینه دا و به بوونى ئه و ئاوه دیدارى یارى به نسیب نه بیت.

۲.۳- بالنده کان

ئارکیتایپی بالنده له ده روونناسی یونگا (یه کیکه له ئارکیتایپی دووباره بووه وه کان، که زیاتر په یوه ندی به رو حانییه ت، پیروزی، یه کیتییه وه هه یه) (sarani and sotoodeh, 2023, 23). له زمانى عیرفاندا بالنده فریوه کان واتایه کی قول و پارنا میز ده به خشن، به هه مان شیه وه له سه ره کترین واتایا ئماژه به رو حه پیروژه کان ده کات. چه مکی بالنده ((له شه ته حیا تى عارفاندا به واتای رو ح و گیان دیت.)) (اقبال، ۱۳۹۱، ۱۸۷) رو حى پیروزی به مانای گشتی عیرفان و ئه ده بیاتى عیرفاندا مه به ست لى خودا، فریشته کان، پیغه مبه ران، وه لیان و پیرانه، که تاییه تمه ندی بالنده یان هه یه. تاییه تمه ندی بنچینه یی بالنده ش له گه ل ههر گیانله به ریکى دیکه یدا، بوونى بال و هیزی فرینه، که به رزایی ئاسمانه کانی پی ته ی ده کات. ئه و رو حله به رانه ش به هو ی به رزی ئاستی رو حى و نزیکایه تییان له خودا وه به بالنده ناو ده هیترین. سالیکانی گه یشتوو، که دواتر هه ندیکیان پیران و ئه ولیایان لى دروست ده بیت، کاتیک ریگای حه ق هه لده بژیرن، له بالنده یه ک ده که ن که ده یانه ویت له قه فه سی جه سه ته رزگاریان بیت و به ره و مه نزلى حه قیقی ئاسمان ته ی بکه ن. ((کاتیک بالنده قه فه سه که ی به جیده هیلت و به ره و لانه ره سه نه که ی و سه رچاوه ی فیتره تى خو ی ده فریت، له نیوان ئه و و پاشادا ماجه رایه کی حه قیقی رو وده دات که له باسکردندا نییه، کاتیکیش ریگه به گه رانه وه ی بالنده که ده ریت، ئیجازه ی پی ده ریت هه قایه تى حالى خو ی بؤ ئه و ریوارانه ی له ناوه ندی کات و فه زادا گیربوون بگیریته وه.)) (گوهرین، ۱۳۸۲، ۲۷۵)

له مانای لیکه و تهیی ئەم ئارکیتایپەدا، هەر بآئندەیهکی سەر بە بازنە ی عیرفان دەبیتە ئارکیتایپیکی سەر بە خۆ، وەک ئارکیتایپەکانی: (بولبول، بوراق، هوما، هودهود... تادوایی)، ئەرکی نوینەرایە تیکردنی ئەو رۆحە یان هیمایەیان پێ دەسپێردرین، که بە پیتی نزیکایەتی تایبەتمەندی هەر یەک لەو رۆحانە بە بەلداریکی فریوهوه، نازناوی بآئندەکی پێ دەبەخشن و ئیدی بە ناو هینانی ئارکیتایپی بآئندەکه لە زمانی سوڤیاندان، تیگەیشتن لە کۆدی بآئندەکه بۆ پەرەوانی عیرفان پوون و زانراوه. (نەریتی ئەدەبی مەسیحی و ئیسلامی پێن لە چیرۆک و ئەفسانە و بیروباوەر سەبارەت بە بآئندە وەک میتافۆریک بۆ رۆحی مەرۆف. که تیایدا لە یەکیک لە ئاماژە ناسراوهکانیدا نوینەرایە تیکردنی رۆحە) (رۆوگ، ۲۰۰۹، ۹۷-۹۸) بەم شیۆهیه ئارکیتایپی بآئندە پە یوهست بە تایبەتمەندی و چیرۆکهکانییەوه خزمەت بە چیبەتی و چۆنیەتی رێگە ی عیرفان دەکات و نوینەرایەتی رۆحە بآئندە ئاساکان دەگرێتە ئەستۆ، که لێرەدا نمونە ی ئارکیتایپی وینە یی هەندیک لەو بآئندانە لە شیعری کلاسیکی کوردیدا دەخەینە رۆو.

۱.۲.۳- بولبول:

بولبول ئەو ئارکیتایپەیه که بە بیستن و بینین و خویندەنەوه ی ناو هەکی، دەسبەجێ وینە ی بآئندەیهکی خۆشخوانی ناو گۆلشە نیکت دیتە پیش چا، که بەردەوام بە سەر قەد و بالای گۆلی دل بە ریدا دەخوینیت. لای کورد که سیک دەنگی خوش بیت بە بولبول ناوی دەهینریت، خوشخوان و بولبولخوانیشی بۆ بە کار دەبریت؛ لە کۆری تەسە و فیشدا بە هەمان شیۆهیه. لە دنیای موحیببەتی عیرفاندا ئارکیتایپی بولبول دەبیتە رەزمی یەکیک لە پلهکانی عاشق و عاشقبوون، که پە یوهندی بە قوناغەکانی سەرەتای ئەوینداریی سالیکه وه هیه. ((بولبول ئاماژە یه بۆ عاشق، که هەرگیز لە یادی گۆل که مەعشووقە غافل نابیت، هەر وه ها هیمایه بۆ سالیکی سەرەتا، که هیشتا فیری ئادابەکانی بەرگەگرتن و خامۆشی نەبووه.)) (که سنەزانی و بەرنجی، ۲۰۲۳، ۲۳۲) هەمدی شاعیر لە بەر ئەم هۆیه بولبول لە لە ریزی ئەهلی دل دەردەکات و بە شایەنی نازانیت سەری مەعشووقی پێ بدریت، چونکه بە هۆی فزوولی و دەمبەهاوارییه وه و ئەم نهنییه دەدرکینیت.

من له سلکی ئەهلی دلدا بولبولم دەرکردوه

سەری مەعشووقی بە عیقفەت نادریتە دەس فزوول (هەمدی، ۲۹۷)

له عیرفاندا سالیکان ئەم مەقامە جیدەهیلن و لە پلهکانی دواتردا فیری ئادابی موحیببەت دەبن؛ که سەقامگیری و سکونەتە و ئادابی حەقیقی موحیببەتە. مەحوی و تەنی: "سووتانی بە بیدەنگی ئادابی موحیببەت." بەلام رێژەیهکی کهم لە شاعیرانی کلاسیکمان بەم مەقامە ی مەحوی و هەمدی گەیشتون، ئەوانە ی دەمیننەوه ئارکیتایپی بولبول بەم شیۆهیه دەهۆننەوه:

موراد م حالی خۆمه گەر هەدیسی شۆری بولبول کهم

ئیشارە ی رویی تۆیه گەر بە یانی نازکی گۆل کهم (سالم، ۴۷۹)

دەرسی عیشقم هەر لە کن پەروانە یا بولبول بووه

بیگەمی یا نە یگەمی، هەر مەشقی ئوستادی دەکه م (مەحوی، ۲۷۷)

دلی بولبول لە دەوری باغی گۆل یاری نەکا چ بکا؟

لەتاوی غونچە هەردەم شیوهن و زاری نەکا چ بکا؟ (سافی، ۱۶)

چاوه ریی موژدە ی نەسیمم تا لە گۆلشەن دیتەوه

بەلکه فەرمایش بکا گۆل، بولبولم با بیتەوه (حەریق، ۱۶۲)

وینە ی ئەم ئارکیتایپە لە شیعری کلاسیکی کوردیدا دەبیتە بولبولیکی عاشقی بە نالە و فیغان، که بۆ دیدەنی یاری گۆلستان چۆل ناکات و تا گۆری هەیه شینی قەدوبالای یاری دەکات. شاعیران خویان بە بولبول دەچوینن و بولبولناسا شینی

دووری یاریان ده‌کهن، دهرسی عیشقیشی لیوه فیرده‌بن. به‌هقی خوشیان ده‌زانن ئەم هه‌راوه‌وریایه بگێرن، چونکه گری عیشق تینی بۆ هیناون. که کوی ئەم حالانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نیشاندانی سه‌ره‌تاکانی عاشقیتی و پینه‌گه‌شتوویی سالیک. شاعیرانی عیرفانی کوردی به‌گشتی و له‌ناویاندا (وه‌فایی) ده‌ستیکی بالایان هه‌بووه له هینانه‌وه‌ی ئارکیتایی بولبولدا.

هه‌ر له‌حزه وه‌فایی وه‌کوو بولبول که ده‌نالی
که‌س مه‌نعی نه‌کا عه‌شقی گوله‌ندامی له‌سه‌ردا (وه‌فایی، ۱۱۳)

سه‌حه‌ر مه‌ستانه هات بولبول به شادی بۆ ته‌وافی گول
که دی باغ بیگوله، داغ بوو، به سه‌د ئاه و فوغان رۆیی
مه‌لین: بولبول مه‌نالینه که وا گول گولشه‌نی چۆل کرد
دل ئارامی نه‌ما چ بکا؟ که ئارامی دلان رۆیی (وه‌فایی، ۳۷۰)

نه‌ی سیفه‌ت نالینمه، بولبول ته‌ریقه‌ت شینمه
شای شه‌که‌ر لیوان گول و ئەگرچه له‌رزانه‌هات (وه‌فایی، ۱۲۹)

په‌روانه سیفه‌ت سوخته‌یی شه‌وقی چراغ
وه‌ک بولبولی شه‌یدا هه‌موو سووتاه ده‌ماغم (وه‌فایی، ۲۸۱)

وه‌فایی سۆزی ئەوین ئارامی له‌به‌ر بریوه و خستوتییی باری جومبوجوشه‌وه، داواش ده‌کات که‌س لۆمه‌ی نه‌کات له‌سه‌ر ئەم حاله‌ی، چونکه له‌تاو شیوه‌نی عاشقی و دووری یارییه‌تی. دیاره ئەم باسه‌یش له‌و شوینه‌وه دیت که سالیکی تازه‌ری به‌دلگه‌رمییه‌وه دیته بازنه عیرفانه‌وه و شاره‌زاییه‌کی وای نییه، ده‌یه‌ویت زوو به نووری مه‌عریفه‌ی مه‌عشووقه‌که‌ی ئاشنابیت، ئاشکرایشه ئەم داواکارییه بۆ ده‌ستیکی دوورده‌روانی و سالیکی گه‌شتیکی درێژی له‌پیشه تا بگات به وپسال.

۲.۲.۳- شاهین و باز:

شاهین و باز دوو بالنده‌ی نیچیرفانی تیژره‌و و به‌رزه‌فین. وردین و دووربین؛ به‌گور و ئازان و زور به‌خیرایی ده‌توانن شکار بکه‌ن. شاهین به‌رزه‌فرتین بالنده‌یه که له سه‌ره‌به‌خویی و ئازادییه‌کی ته‌واو دایه. سه‌باره‌ت به چاوی؛ گه‌وره و ره‌شیکی ته‌واوه. باز بۆ خیرایی له‌دوای شاهینه‌وه دیت. چاویکی قوول و چری هه‌یه و به‌گشتی ره‌نگی زه‌رد، سوور، هه‌ندیک جاریش سپی و په‌ساسیباوه. له ئەده‌بیاتی کلاسیکی کوردیدا ئەم دوو بالنده‌یه دوا‌به‌دوای یه‌ک ده‌بنه ئارکیتایپ و به‌م سیفه‌ته به‌رزانه‌وه به نمونه ده‌هینرینه‌وه. له عیرفاندا شاهین و باز ده‌بنه ده‌لاله‌ت بۆ ئەولیا‌یان و پیرانی رپی حه‌قیقه‌ت، بۆ به‌رزی ئاستی رۆحانی و بینایی و قودره‌تیان، که له ده‌برینه عیرفانییه‌کاندا باز له شاهین به‌ناوتره، ((بالنده‌یه‌کی ناسراو و نزیک عارفانه، کینایه‌یه له رۆح و رۆحه پیرۆزه‌کان و نه‌فسی گویای مرۆف.)) (سجادی، ۱۳۸۳، ۱۸۰).

ته‌یری دل له‌م ناوه ده‌رناچیت و ئەو هه‌ددی چیه
چونکه یارم بازیکه نه‌خچیری سه‌د شاهین ده‌کا (سافی، ۱۴)

له دنیا تیپه‌ری هه‌ر که‌س به بالی هیممه‌ت، ئازایه
له عوقباش ئەو که‌سه گه‌ر تیپه‌ری، بازیکه ئازاتر (مه‌حوی، ۱۶۰)

نه‌شه‌یی (زیوه‌ر) به پیاله‌ی چاوی تۆوه باقیه

سا به مه‌قسوودی ره‌قیبان دیده شاهینم! مه‌رۆ (زیوهر، ۱۳۸)

خوا بمکه‌ی به پۆرئ ئاشیانم مه‌نـزهری ئه‌و بی
که‌ شایه‌د ببه‌ سه‌یدی غه‌مزهی ئه‌و چاوه‌ شاهینه (بیخود، ۱۰۱)

به‌ رووخ ره‌نگین و دل سه‌نگین، میان لاغیر، که‌مه‌ر زهرپین
نیگه‌ه شاهین و موو موشکین زه‌نه‌خ سیمین و له‌ب شیرین (سالم، ۶۰۲)

له‌ شیعری کلاسیکدا ئه‌م ئارکیتایپه‌ به‌ تابه‌تمه‌ندییه‌کانی: به‌هیزی، به‌رزه‌فری، ده‌سه‌لات، تیژپه‌وی، وردبینی، چاوجوانی...دووباره‌ده‌بنه‌وه‌ و وه‌سفی پیر و یاری پی ده‌که‌ن، که‌ به‌گشتی شاعیران له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌م باز و شاهینه‌(یاریان)دا بیهیز و بیده‌سه‌لاتن. چاوی ئه‌م دوو بالنده‌یه‌ سه‌رنجی زیاتر له‌سه‌ره‌، به‌شیه‌یه‌ک شاعیران ئارکیتایپی "ده‌یده‌ باز" و "دیده‌ شاهین" له‌م ئارکیتایپانه‌ به‌ره‌م دینن، که‌ به‌ دینتی ئه‌م چاوانه‌ سالیک/شاعیران رام ده‌کرین و قودره‌تیان له‌ ئاست به‌هیزی و جوانی و مه‌ستیاندا نامینیت، که‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ به‌ره‌که‌ت و رووناکی پیران، که‌ به‌هۆی برینی مه‌قامات و کیشانی خه‌لوه‌تی به‌رده‌وام و یادکردنی خوداوه‌ ده‌ستیان که‌وتوه‌. هاوکات شاعیران به‌راوردی ئه‌م دوو بالنده‌یه‌ به‌ بالنده‌کانی خوار خویان ده‌که‌ن و خویان به‌ بالنده‌ بیهیزه‌کان ده‌چوینن، وه‌ک نیشانه‌یه‌ک بۆ لاوازیان له‌ ئاست و پیر و ئه‌ولیااندا، که‌ شاهین و بازن:

مه‌حویا بازیکی تو، قوودس ئاشیان
بوونه‌ بوومی شوومی ئه‌م ویرانه‌ بۆچ! (مه‌حوی، ۱۳۲)

له‌ عه‌هدی دیده‌یی یارا دل و سیحه‌ت به‌سی زیددن
به‌ سالم که‌ی ده‌مینن، باز ئه‌گه‌ر چنگی له‌ ته‌یه‌وو دا (سالم، ۱۶۲)

نالی ئه‌و وه‌حشی غه‌زاله‌ که‌س ئه‌به‌ر داوی نه‌که‌وت
چونکه‌ شاهینتی دوو چاوی تیژه‌، دائیم سه‌ر ده‌کا (نالی، ۱۰۷)

غه‌م وه‌کوو شاهین به‌ره‌و‌پرووم دئ به‌ قین
ئه‌منی هه‌ژاریش به‌ خودا وه‌ک که‌وم (سه‌ید کامیل، ۲۶۱)

له‌ بازی عیرفان و ئه‌ده‌بی کلاسیکدا ئارکیتایپی "شاباز" یاخود "شه‌هباز" هه‌یه‌ که‌ شای هه‌موو بازه‌کانه‌ و له‌ ئارکیتایپی باز به‌ره‌مه‌دیت. هه‌مایه‌ ئه‌و وه‌لیانه‌یه‌ که‌ هه‌یز و پله‌ی رۆحیان به‌ راده‌یه‌ک به‌رزه‌، که‌ ئه‌رکی سه‌ره‌په‌رشتیکردنی پیر و ئه‌ولیاانیان دیکه‌یان پی ده‌به‌خشریت. ((شاباز پله‌یه‌که‌ له‌ پله‌ی عارفان، کاتیک ده‌گاته‌ ئه‌و پله‌یه‌، وه‌ک سه‌ره‌په‌رشتیکه‌ری عارفانی تر وه‌هایه‌، له‌ جیهانی رۆحه‌کاندا.)) (که‌سه‌نه‌زانی و به‌رزنجی، ۲۰۲۳، ۶۳۲) له‌ شیعری کلاسیکی کوردیدا ئارکیتایپی شاباز ره‌مزه‌ بۆ عارفی گه‌وره‌ "شیخ عبه‌بدوولقاردی گه‌یلانی" که‌ به‌ "غه‌وسی گه‌یلانی" یش ناوده‌هینریت.

غه‌وسی ئه‌عه‌زم شاهبازی ئه‌وجی عولیا هه‌یمه‌تی
قوتبی عاله‌م سه‌ره‌رازی تاجی عوزما هه‌یمه‌تی (سه‌ید تاهیری هاشمی، ۳۲)

ئەى رەببىسى ئەوليايان غەوسى موحىيەددىنى نام
گەوهەرى دەريايى پاكى حەزرىتى خەيروئەنام
شاهبازى دەرگەى حەق دەستگىرى خاس و عام
دايمە دەرويش و مەحسووبت دەلەن ھەر سوبح و شام
(ئەمىن ئوشنووى، ۳۷)

سەر و مالم بە قوربانى شەى ساكن لە بەغدايە
شيفاي دەردى منى مەزلووم بە لوتقى ئەو نەبى نايە
جەنابى غەوسى گەيلانى، شەھىكە قودوھى دىنە
لە زومرەى شاھبازاندا، بەلى ھەر ئەو شەھەنشايە
(مىرزا غەفور، ۱۰۴)

۳.۲.۳- ھوما:

ھوما كە "پىرۆزە"يشى پى دەلەن، بە مورغى سەعادەتیش ناسراوہ. بە ھەمان شىوھى شاھىن و باز بالندەيەكى
راوكەرە و تەنھا ئىسقان دەخوات، بەم ھۆيەشەوھى كە (پىز و پلەوپايەى لە ھەموو بالندەكانى دىكە زياترە، لەبەرئەوھى
كە ئىسقان دەخوات و گيانلەبەر ئازار نادات.) (عارف، ۲۰۰۹، ۱۰۰۵) ئەم ئاركتىپە لەناو دەقە ئەفسانەبىيەكاندا بالندەيەكى
بەرچاوە، كە ھىماى بەخت و شادى دەدات و رۆلىكى مەزن دەبىنيت لە دەستنىشانكردى پاشاى ولات دا. ((پىرۆزە،
بالندەيەكە لە ئەفسانەدا بە پىرۆز و فەردار دانراوہ. دەلەن بەسەر ھەر يەكئىكەوھ سىبەر بكا، دەبى بە پاشا.)) (مودەرىس
و ئەوانى تر، ۲۰۱۵، ۱۱۵۸) ئەفسانەكە بەو جۆرەيە كاتىك خەلكى كۆدەبنەوھ بۆ ھەلبژاردنى پاشاى ولات، لەپىناو ئەوھى
بىرپارىكى دادپەرورەرانە بدن و گرژى و نارەزايى لىنەكەوئەوھ، پەنا دەبنە بەر بالندەى ھوما ياخود باز تا پاشاى
ولاتيان بۆ ديارىبكات. ئىدى لە سەراى شاردا بالندەكە ھەلدەفرىن و بەسەر سەرى ھەركەسىكەوھ سىبەر بكات؛ دەبىت
بە پاشاى مەملەكەتەكە. بەزۆرىش ئەم ھومايە لەسەر سەرى كۆرەكەچەلەى ناوى ھەقايت و ئەفسانە فۆلكلورىيەكانەوھ
سىبەر دەكات. لە عىرفاندا ھىمايە بۆ خۆشبەختى و سەلتەنەتەتەختى و پىگەى پاشايەتى مەعنەوېى.

برۆت بالى ھوما سايەى سەرى سولتانى حوسنت بوو
خەتت ھات و وتى: من ناسىحى توغرايى خونكارم
(نالى، ۲۸۴)

نالى كە غولامى مەدەدى زولف و برۆتە
شاھىكە لە بن سايەى بالى دوو ھوما دا
(نالى، ۸۳)

ئەكەم تەخسىرى مولكى ھىند ئەگەر ئەو دلەرە رۆژى
بخاتە سەر سەرم وەك سىبەرى بالى ھوما پەرچەم
(كەمالى، ۸۳)

ئەى خامە ھەيا كە لە ھەياى حەزرىتى عوسمان
گولچىن بە، لە گولزارى ئەدەب وەك گولى رىحان
بۆ ئەھلى سەعادەت، چە زىابەخشە جەمالى
بۆ ئەھلى نەزەر، بالى ھومايە، پرى موژگان
(خادىم، ۱۲۳)

ئەو دوو ئەبرۆيە كە پەيوەستە بە جووتە، وەك ھوما
سايەبانى چاوى بىمارن، لە عالەم بوونە تاق
(مەھوى، ۲۲۰)

نانوینی بی به سهرما گهر موسیبه تهایی چه رخ
تا له سهر سهرمه له سایه ی زولفی تو بالی هوما (سالم، ۱۵)

بهو پییهی هوما دوو بالی پهرداری گهره و فراوانی ههن و سیبه ریکی گهره ویش ده داته وه، ههر بویه له شیعی کلاسیکی کوردیدا زولف، په رچهم، برۆ، موژگان و ههن دیکجار گهنده موو/خه تی روخساریش؛ بهم جووته باله ده چوینرین و به ژدارن له دروستکردنی ئارکیتایی هوما دا. که وهک چون هوما دوو بالی پر و سایه یه کی گهره ی هه یه، ئاواش په لکی دوو زولف، دوو موژگان؛ دوو برۆی سهر روخساری یار بوونه ته سیبه ر و پاریزه ری سالیکان/شاعیران. که به ته عبیری ئه هلی ته سه وف هوما ده بیته ذاتی حه ق، باله کانی ده بنه ده سه لاتی و سیبه ره که یشی ده بیته رهحم و به ره که ت و باوه شی خوشبه ختی. شاعیرانیشمان ده بنه غولامی ئه م زولف و برۆ هومائاسایه و پشتبه ست به واتا ئه فسانه یه که یشی له م بازاردا گه دایانه خو یان به پاشا ده زانن.

بالی کیشاوه به سهر حوسنا له دوو لاهه برۆ
وهک هوما گه ییه مه قامی پیی له سهر چاوه برۆ (حهمدی، ۵۱)

له م به یته دا (حهمدی) ئارکیتایی هوما به مانایه کی ورد ده هونیته وه: هوما که نیشانه ی سایه بان و پاریزه ری خودایه، چون باله کانی ده کاته وه و پیی ده خاته سهر سهری که سینک و مه قامی پاشایه تی په ده به خشیت، ئاواش برۆ که به سهر روخسار و جیلوه ی جوانی خوداییدا داوه، به راوه ستانی له سه رووی چاوه وه چاوی خستوته مه قامی حوسنه وه و پاریزگاری لی ده کات، که جیلوه گای جوانی خوداییه.

۴.۲.۳- بوراق:

بوراق تاقانه ئه سپیکی فریو و پیروزه و سهر به جیهانی مه له کووته. تیزره و، باله گهره، شاخدار، پر نور و په رنگ سپیه؛ شیوه و نمونه ی له واقعدا نییه. ئه م ئه سپه یه کیک له و جیاوازییه دیارانه ی له ئه سپه کانی دیکه ی جیاوه کاته وه، هه بوونی دوو بالی په رگه وه ری فرینه. له ئه فسانه ی جیهاندا نمونه ی گیانداریکی ئاسمانی که دوو بالی هه بیته و بفریت، به لام بالنده نه بیته، (گای بالدار)ی ناو داستانی (گلگامیش)ه. کاتیک خوداکان بو له ناو بردنی گلگامیش و ئه نکیدوی هاوړی ده نیرن، به م جووره یه: ((خوداکان گاجووتیکی ئاسمانی ده نیرن بو توله سهندن له شا و شاره که ی. گاجووت باغ و باغات تهخت دهکا، ئاوی زی ده خواته وه، خه ریک ده بی شاری ئوروک به ته وای ویران بکا...)) (خه زنده دار، ۲۰۰۱، ۱۳۸)

به گێرانه وه ی ئاینی ئیسلام بوراق ئه و ئه سپه یه که به ئه مری ئیلاهی به یاوه ری حه زه تی جوهره ئیل هینرایه خزمه ت پیغه مبه ر محمه د "سه لامی خوی له سهر بیته" تا شه وره وی پین بکات. شه وره وی یاخود ئیسراومیعره ج به گشتی له ئاینی ئیسلامدا و لای موسولمانانی کورد شه ویکی پیروزه. چونکه پیغه مبه ر کاره کته ری سهره کی بووه تیایدا و به ته نها مولقاتی له گه ل خودادا کردوه، که نه بینراوی پین ره وای بینراوه و تیایدا نویت له سهر موسولمانان فره ز کراوه. لای موسولمانان و به تایبه ت لای کورد هه رچییه ک له و شه وده را رویدابیت و هاوړی و هآمده می پیغه مبه ر بوو بیت به پیروزیان زانیوه؛ ئه سپی بوراق یه کیک له و پیروزیانه یه. ئه م ئه سپه جگه له وه ی دیارییه ک بوو له جیهانی مه له کووتی خوداوه بو پیغه مبه ر و وینه ی له دنیای مادیدا نه بوو، نیردراو و هاوسه فه ری ئه و زاته بوو، ناوه ندیکی سهره کیش بوو بگه یاندنی دیداری پیغه مبه ر به حزووری ذاتی حه ق. به م هویه ئه سپی بوراق پیغه یه کی گرنه و پیروزه له فره هنگی موسولماناندا پین ده دریت. که ئه م ئارکیتاییه له عیرفان و ((له ئه ده بیاتی سو فیانه دا مه به ست لی عه شقه که گیانی دولبه ر به جیهانی گیانی په یوه ست ده کات.)) (شوان، ۲۰۱۰، ۶۸) و (ده بیته ره مز بو پرته و و نووری لوتقی خودا که کار ده کاته کرده و ریتینه چوو ری تی ده چیت.)) (که سه نه زانی و به رزنجی، ۲۰۲۳، ۲۳۴) ئه م رووداوه پیروزه له کونه ستی مروقی کوردا جیگیر بوو تا له دواتر دا شیرینی ئه م یاده یان به جوړه ها شیواز ده کرده وه، وینه ی بوراقیان به دیواری ماله کانیاندا هه لواسی و له سهر که لوپه ل و که ره سه ته کانیا ن وینه یان کیشا، شاعیران و ئه دیبان چه نده ها جار و به جوړه ها شیواز رووداوی ئه و شه وه پیروزه یان گێراییه وه.

له بۆ ميعـراجى وهـسـلـت بىـ بوراقى پرتـهـوى لوتـفت
له كـولـبهـى مـيـحـنـهـتى عـهـزـمى حـزـوـرت كـم نـهـكـم چى بـكـهـم؟ (نارى، ۸۹)

بـنـازـم بـهـم شـهـهـى مـهـهـ سـهـيـره بۆ گـهـشـت و گـوزـارى شـهـو
سـوـوارىـكـه، بـوـراقى تـهـوـسـهـنـه، جـيـبـرـيـلـيـه شـاتـر (مـهـحـوى، ۱۶۰)

كـه مـهـدـعـوـوى لـازـهـمـان و لـامـهـكـان و قـورـبى بـيـچـوـونى
سـوار بـه لـهـم بـوـراقـه بـارـيـقـه، لـهـم رـهـخـشـه رـهـخـشـانـه (نالى، ۶۱)

پـادشـاى هـهـرـدوـو جـيـهـانـى سـهـبـهـبى كـهـون و مـهـكـان
خـاتـهـمى دـهـورى زـهـمـان، تـاج و بـوـراقـت بـوـو خـهـلـات (ئەسـيرى، ۵۱)

سـهـيـرى بـكـه ئـهـم حـورـمـهـتـه لـاى خـالـيـقى باقى
جـبـرـيـلى كـهـوا كـرده جـهـلـهـو كـيشى بـوـراقى (عاسى، ۲۷۶)

بـوـراقـت پـينى لـهـسـهـر سـهـرـمـه هـهـتا ئـهـقـصى، لـهـوـهـو ژوـورـتر
پـهـرى جـيـبـرـيل و مـيـكـالت لـه هـهـر جـى نـهـل گـهـردـانـه (خاكي، ۳۷)

له شيعرى كلاسيكى كورديماندا شاعيران ئاركتيايى بوراق له لايهك پهيوهست به واتا عيرفانيه كه يه وه و له لايهكى ديكه له باسى دلگهرمى و يادى شيريني پيغه مبهرياندا دهيننه وه، كه وهك خه لاتيكي گه وه و پيروژ به پيغه مبهرى خوشه ويستيان به خشراوه و هه ر ئه و به شايسته خه لاتيكي له و جوړه ده زانن. به شانازي و سه ره رزيه وه وه سفى پيغه مبهر و رو داوه كه و به خشينه كه ده گيرنه وه.

هـهـر شـوـانـى كـهـى دـهـبـيـتـه هـهـمـقـهـرـينى شـاهى مـن؟
سـوارى كـهـر نـابى بـيـتـه هـهـمـتـهـكى سـوارى بـوـراق (مـهـحـوى، ۲۲۰)

مه حوى هه ميشه پيغه مبهر محمه د له پيغه مبهره كاني ديكه جيا ده كاته وه و فه زلى ده دات به سه ر ئه وانى ديكه دا. له م به يته شدا له ده برينى سوز و خوشه ويستيه كى فراواندا پيغه مبهر ده باته جنيه كى به رزتر و له وانى ديكه جيا ده كاته وه، به وهى هه موو شوانيك نابيت به شا و ئه و كه سهى به سوارى گويدريژ ده روات (كه مه به ست لى پيغه مبهر عيسا و پيغه مبهر موسا) يه، نابيت به هاوتهك و هاوشاني كه سيك به سوارى بوراق وه بيت، كه وهك بروسكه رى ده برت، ئه وه ته نها محمه ده كه له مه قامى شايه تيدايه و هه ر بۆ ئه و شايه ش كراوه به بوراق شه وره وى پى بكرت.

۵.۲.۳- هوود هوود / په پوسلیمانان:

په پوسلیمانان ئه و ئاركتياييه كه مانا كهى ده ستبه جى ده مانبات بۆ چيروكى چه زره تى سوله يمان و ته ختى به لقيس. هوود هوود كه ((به بالندهى سلیمانان ناوده برت.)) (سجادی، ۱۳۸۳، ۷۹۷) گيرانه وهى چيروكه كه له قورئانى پيروژدا به م شيوه يه: چه زره تى سوله يمان چاوى به مه لاندان گيرا و پرسى كه په پوسلیمانان نابيت. پاشان وتى؛ ئه گه ر خوى دزيبته وه ده بيت سزاي بدهم، يا خود به لگه يه كى ئاشكرام بۆ به نيت. زور نابات په پوسلیمانان ده رده كه ويت و پى دلئت: شتيك ده سته و توه كه ده ست تو نه كه وتبوو؛ وا من له سه باوه هاتووم، دنگ و باسيكى دروستم بۆ هيناويت. (نمل: ۲۰-۲۲) ليره وه هوود هوود هه والى فه رمانده وايى ته ختى به لقيس و سوچه بردنيانى بۆ خوړ بۆ ده گيرته وه.

له م گيرانه وه قورئانيه ئارکيتايي په پووسليمانه ئماژه به بالنده يه کي په يامهينهر، زيرهک و وريا دهکات. له تهسه ووفدا، له يه کيک له نامه کاني فهيله سوف و عارفي ديار (سوهروه ودری) دا گيرانه وهی تهسه وفی چيروکی په پووسليمانه به م جوړه يه: ((هموو بالنده [و تهير و تيور] له بهردهم و خزمهت سلیماندا ئاماده بوون، تنها په پووسليمانه نه بيت، سلیمان بالنده يه کي نارد تا به په پوو بلت: پيوسته ئيمه يه کدی ببينن. که په يامه کهی سلیمان به په پوو گهشت، چونکه هرگيز له هيلانه ی خوی دهرنه چووبوو، به يارانی خوی گوت که فه رمانی سلیمان به م جوړه يه و ئه ویش نابيت درو بکات، په يمانی کووبونه وه له گه ل ئه و داوه، به لام گهر ئه و له دهره وه بيت و ئيمه له ناوه وه، ديدار مهيسر نابيت و ئه و له هيلانه ی ئيمه دا ناشيت و ناگونجيت [جيگه ی نابيته وه] وهیچ ريگه يه کي ديکه نييه [مه گهر ئه وه ی من بيمه دهره وه.]] (ئهمين، ۲۰۲۲، ۲۴۸) له کتبي به نيوبانگی (منطق الطير) عارفي گه وره؛ عه تاري نه يشاپووريدا، په پووسليمانه ريئيشاندهری بالنده کانه له گه شتنيان به ره و شوینی سيمورخ/حق (النیشابوری، ۲۰۰۲، ۱۸۰)، که ئه م ئاکامه يش به زيره کي و ريزانی په پووسليمانه به ديدت.

سوله يمانه ه والی مووری پرسيم

له ناو ئه مسالم ئه ز هوود هوود له تهيران (مه حوی، ۲۸۴)

ئه لا ئه ی هوود هوودی باغی سهبا فهورن به ته عجيلی

تعال اذهب بمکتوبي الي مولاي زنبيلي (مه لا مارف کوکهي، ۲۵)

بولبول ئکی خو شنه وا بووم بو نه وای دموری گولت

کئ وهکوو هوود هوود حیکاياتی سهبا ی گئ رايه وه (حهریق، ۱۲۵)

نه سیمی بای شه مال بابئ له ئیقلیمی وه فاداران

له پایته ختی "سهبا" هوود هوود چ بين ئ چاکه بو یاران (موخليس، ۱۵۵)

له شيعری کلاسیکی کورديدا ئارکيتايي هوود هوود به نيشانه و مه بهسته قورئانی و عيرفانيه که ی، به هه مان واتاکانی ريئيشاندهری، نامه بهری و خو شخه بهری، زيره کي و وریایي دووباره ده بيته وه.

گهر هوود هوود ده که ی بادی سهبا بی له سه باتان

گهر ته ختی سوله يمانيه ئه يخاته هه واتان (بيخود، ۷۲)

له م به يته دا بيخودی شاعیر وینه يه کي پيچه وانه به چيروکی ئارکيتايي هوود هوود و ته ختی سوله يمان دروستده کات؛ ئارکيتايي هوود هوود به بادی سهبا ده چوینيت و ده لیت ئه گهر بادی سهبا هوود ئاسايانه له سهبا ی ئيوه وه بيت، که مه به ست لتي عالهم و عهرشی خوداييه، گهر ئه و شوینه وهک سه لته نه ستی سوله يمان گه وره و به ده سه لات بيت، ئه و بايه ئه يخاته سهر سه رگرمی و هه وای ئه و شوینه ی ليوه ی هاتوه.

۶.۲.۳- عه نقا/سيمورخ:

عه نقا به هه ردوو ناوی (بالنده ی ئه فسانه یی) و (سيمورخ) يش ناوی ده بن، به زوری لای کورد به عه نقا ناسراوه و لای فارسه کانیش به سيمورخ. ئه م سيمورخه ((بالنده يه کي زور گه وره و به عومره، وهک له ئه فسانه کانداس باس ده کړی. ده توانی پاله وان به چک و باره وه به هفت کونده ئاو و هفت که له شاکوشتی و هفت نووردی نانه وه هه لگړی و چه ندان روژ هر بفری و نه نيشيته وه، تا له بن دنیای دپته وه سهر دنیای.)) (مه ولوود، ۲۰۲۰، ۵۸) بالنده يه که سهر به

جیهانی ئه فسانه و رۆحه پیرۆزه کانه. نه بینهراوه، به لām پینگه یه کی به رزی ههیه و ناو و ههیه بهتی تا ئه و جی عالم رۆیشتهوه. له عیرفاندا ئه م نادیاریی و نابه رجه سته ییه که له (لامکان) و (لازهمان) دایه، ناوی ههیه و ئاشکرایش نییه، ئاماژه یه بۆ زاتی حق و رهمزی: ((یه کتایی زاتی رها یه.)) (که سنه زانی و به رزنجی، ۲۰۲۳، ۷۶۶)

سیمورغی قافی مه حوی خه یالی میانه قه لب
عه نقایی وه همی میمی ده می بن نیشانه دل (بیخود، ۵۴)

به ئه فسوون و دوعا ته سخیری ئه و شوخه چ ئیمکانه
خه یالی خاوه عه نقا ناکه و یتته داوی ئه فسانه (مه حوی، ۳۲۰)

فه ربیی دل دده م دایم به موژده ی رۆئیه تی حوسنت!
ئه گه رچی وه صلی تو عه نقا صیفه ت هه ر ناوه، ده یزانم (سالم، ۴۵۰)

ئه گه رچی میهره بانی حوکمی وه ک عه نقایه له م عه هده
غولامی تالیعی خۆم م که دیلی دلنه وازی کم (سالم، ۴۴۵)

مه سه لی عه هد و وه فا وه ک مه سه لی عه نقایه
پیاهوتی باسی له کن که س مه که، ئاده م بووه قات (مه حوی، ۹۶)

له شیعرێ کلاسیکی کوردیدا جگه له مانا ته سه و فیه که ی که ئاماژه یه بۆ یه کتایی خودا، واتایه کی دیکه یشی لی ده خولقیته که ((کینایه یه له شتی که ناوی بی و خۆی نه بی.)) (موده ریس و ئه وانی تر، ۲۰۱۵، ۱۱۲۹) شاعیرانی کلاسیکمان تاییه تمه ندی نه بوونی ئارکیتاییه که ده خوازن و دووباره وه ک ئاماژه یه که له خزمه ت حال و رهوشی ناو پینگه ی ته سه و فیه بان به کاریده هیننه وه. به و جۆره ی کاتیک و یستبیتیان وه سفی شتیک بکه ن که خه یالی بیت، یاخود بوونی نه بیت، دهنگی هه بیت و رهنگی نه بیت، به عه نقا ناویان هیناوه. که زیاتریش مانا که ی روه و ئه و باسانه یه که په یوه نده له نیوان سالیکان و خودادا. له ناو ئه و وه سفانه دا بابه تی میهره بان و وه فا تانو پۆی مانای ئه م ئارکیتاییه داگیرده کات.

سه دای یاچه یی ده رویشان، نه وای یا هووی دلریشان
له ده وری خانه قادا بو به جیسم و ئیسمی عه نقا که م (وه فایی، ۱۹۴)

وه فایی ئارکیتاییی عه نقا به مانای نه بوون له که شی خانه قادا ده خاته روه؛ دیاره له خانه قه دایه و کۆری زیکر و حالی عاشقان گه رمه؛ سالیکان زیکر ی یا چه یی و یا هوو ده کن. وه فاییش وه ک به شیک له م کۆر و دلگه رمیه له حالی عاشقی و وه سللی ئه وینداریانه ی به خوداوه، دهنگدانه وه ی ئه م زیکرانه رۆحی له جیسمی ده هینیتته در و به دهنی ده خاته دۆخی نه بوونه وه، به ته نها هه ر رۆحی ده مینیتته وه، که ئه ویش واسل ده بیت به خوداوه و فه نا ده بیت.

ئه نجام

۱. ره خنه ی ئه فسانه ناسی که بناغه یه کی ئه فسانه یی پیکهاته ی میتۆده که ی پیکه ده هینیت، ئه فسانه و ئابینیش وه ک دوو هیلی پیکداچوو که ده بنه بنه ما بۆ یه کتری، وا ده کات ره خنه ی ئه فسانه ناسی میتۆدیکی په سه ند بیت بۆ لیکۆلینه وه له ده قی شیعرێ کلاسیکی کوردیمان، که به شی زۆری به بیروباوه ر ی عیرفانیانه وه نووسراوه.
۲. شیعرێ کلاسیکی کوردی ته ژبیه له ئارکیتاییی وینه عیرفانییه کان، که ده توانین په یوه ست به فره هنگی هاو به شی عیرفانی و سیاقی کولتووری کوردیه وه شیکردنه وه یان بۆ بکه ین، تا مانا هاو به شه کانی ئارکیتاییه کانی ناو ئه ده بیاتی

عیرفانی جیهانیمان، به مۆرک و شوناسی کوردییانه وه دهستبخهین. هاوکات بۆمان پوونییته وه شاعیرانمان چۆن ئارکیتایپه کانیان له دهقه کانیاندا به کارهیناوه.

۳. به شیکردنه وهی ئارکیتایپی وینه عیرفانییه کان له شیعری کلاسیکی کوردیدا، ده توانین به بیناییه کی پوونه وه دهقه شیعرییه کان بینین و له مانا و مه بهسته جه وهه ریبه کانی تیگهین.

۴. به و پینهی زۆرینهی شاعیرانی کلاسیکی کوردیمان پێبازیکی سۆفیگه ری بوون، له پێگه ی به کارهینانی ئارکیتایپی وینه عیرفانییه کانه وه له دهقه شیعرییه کاند، بیروباوه ری عیرفانی و حال و بارودۆخی سۆفیانه یان به یانکردوه، که به شیکردنه وهی وینه ئارکیتایپه کان لای هه ر یه کێکیان، به پێی چۆنه تی به کارهینانی له که شی شیعره که دا و مانا پێدانی، به قۆناغ و ئاستی رۆخی و پێگه ی عیرفانیانه یان ده گهین.

۵. شاعیرانی کلاسیکی کوردیمان به هۆی به کارهینانی ئارکیتایپی وینه عیرفانییه کانه وه، سامانی ئه ده بیاتی کلاسیکی کوردیان بردۆته ئاستیکی بالاوه و کردوو یانه ته هاوشانی ئه ده بیاتی عیرفانی جیهانی. نمونه ی دهقه شیعرییه کانی شاعیرانمان و ده ستایه تی هه ر یه که یان له هینانه وهی ئارکیتایپه دیاریکراوه کاند به لگه ی ئه م ئه نجامه ن.

سه رچاوه کان

زمانی کوردی:

- ئ قورئانی پیرۆز، و. هه ژار موکریانی، چاپخانه ی اسوه :ئێران.
- ئیبراهیم مه ولوود حه سه ن(۲۰۲۰)، گه ران به دوا ی نه مریدا، چاپی یه که م، ناوه ندی غه زه لنووس؛ سلیمانی.
- اسماعیل، پێبوار محه مه د(۲۰۲۴). شیوازی هیلێ گشتی و تایبه تی شعره سۆفیگه ریبه کانی صافی له ئاستی هزرید ا. گوڤاری زانکو بۆ زانسته مرۆڤایه تییه کان. به رگی ۲۸. ژماره، ه زانکۆی سه لاهه دین. هه ولێز. <https://doi.org/10.21271/zjhs.28.s5.2>
- حسین، جه مال(۲۰۲۰)، ئاینی خۆشه ویستی، چاپی یه که م، ناوه ندی غه زه لنووس: تاران.
- حه سه ن، فه ره اد عه زیز(۲۰۲۲)، ئه فسانه ی ئه ژیده ها که یان داستانی زوحاک. گوڤاری ئه کادیمیای کوردی. ژماره(۵۲). <https://scispace.com/papers/yaefnsnaey-yaeyjdaehkhae-yn-dstny-zwhkh-3gcfbvue>
- حیجان، محه مه د(۲۰۱۲)، شوناسی ئۆلی و فه لسه فه ی نه ته وه ی کورد، چاپی(؟)، چاپخانه ی که مال؛ سلیمانی.
- خه زنه دار، مارف(۲۰۰۱)، میژروی ئه ده بی کوردی، به رگی یه که م، چاپی یه که م، ده زگای چاپ و بلاوژدنه وه ی ئاراس: هه ولێز.
- الدرویش، عید(۲۰۲۲)، فه لسه فه ی سۆفیزم له ئاینه کاند (لیکۆلینه وه یه کی فه لسه بییه)، و ئیبراهیم احمد شوان، چاپخانه ی هیڤی: سلیمانی.
- ده رویشیان، عه لی ئه شه ره ف(۲۰۰۳)، ئه فسانه و رازی کوردی، و. عه زیز گه ردی، چاپ و په خشی سه رده م: سلیمانی.
- دیوان و شه رحی حالی شیخ ئه حمه دی کۆر(۱۹۹۹)، کۆکردنه وه ی عه زیز موحه ممه د پور، چاپخانه ی په یام: تاران.
- دیوانی ئه سیری (۲۰۰۶). د. کوردستان موکریانی، بلاوکراره ی ئاراس: هه ولێز.
- دیوانی ئه مین ئوشنووپی (۱۹۹۸)، ئه حمه د به له دی، ناوه ندی بلاوکردنه وه ی فه ره نگ و ئه ده بی کوردی: (؟)
- دیوانی بیخود (۲۰۱۲)، کۆکردنه وه ی موحه ممه دی مه لا که ریم، بلاوکردنه وه ی کوردستان: سنه.
- دیوانی حه ریق(۱۳۶۸)، لیکدانه وه ی سه یده جمه دینی ئه نیسی، چاپمه نی محه مه دی سقز: مه هاباد.
- دیوانی حه مدی(۱۹۸۴)، ساغکردنه وه و لیکۆلینه وه و له سه رنووسینی جه مال محمد محمد ئه مین، چاپخانه ی ئۆفسیتی(انتشارات محمدی سقز): مه هاباد.
- دیوانی خاکی(۱۹۷۸)، شیخ محه مه دی خال، له چاپدراوه کانی کوری زانیاری کورد: به غداد.
- دیوانی زاری (۲۰۰۴)، محه ممه د سادق، بلاوگه ی محه ممه دی سه قز: سه قز
- دیوانی سالم(۲۰۱۵)، ساغکردنه وه و لیکدانه وه ی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و ئه وانێ تر، بنکه ی ژین: سلیمانی.
- دیوانی سه ید کامیلی ئیمامی(۲۰۲۲)، شیکردنه وه ی ئه نوهر سولتان، به رگی یه که م، بنکه ی رۆشنگه ری: ئه لمانیا.
- دیوانی صافی هیرانی (۱۹۷۳)، گیو موکریانی، چاپخانه ی کوردستان: هه ولێز.
- دیوانی عاصی(۲۰۰۸)، ئاماده کردنی عه زیز گه ردی، ده زگای ته فسیر: هه ولێز.
- دیوانی که مالی (۱۹۸۶)، که مال عه لی باپیر، دار الشؤون الثقافیة العامة: به غداد.
- دیوانی محه وی(۱۳۸۴)، لیکدانه وه ی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و محه مه دی مه لا که ریم، انتشارات کردستان: سنه.
- دیوانی موخلیس(۲۰۱۰)، لیکدانه وه و ساغکردنه وه ی به شیخ له دیوانی موخلیس، د. ئیبراهیم ئه حمه د شوان، چاپخانه ی سپیریژ: دهۆک.
- دیوانی میرزا غه فور (۱۹۹۱)، عه بدوللا ئاگرین، دار الکتب: به غداد
- دیوانی نارێ(۱۳۸۳)، لیکدانه وه ی کاکه ی فه لاح، انتشارات کردستان: سنه.
- دیوانی وه فایی(۲۰۱۶)، لیکۆلینه وه ی محمد علی قه ره داغی، ناوه ندی راگه یاندنی ئارا: سلیمانی.
- دیوانی نالی(۱۳۷۹)، لیکدانه وه ی مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس و فاتیح عه بدولکه ریم، انتشارات کردستان: سنه.

- سهجادی، عه‌ل‌ئه‌ددین(۱۳۹۵)، میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، انتشارات کردستان: سنه.
- سوهره‌وردی (۲۰۲۲)، ده مرواری دهریای ئه‌زله(کوی نامه گوسیه‌کانی شیخی ئیشراق، سوهره‌وردی). و. هاوژین مه‌لا ئه‌مین، به‌رگی به‌که‌م، ناوه‌ندی غه‌زنووس: سلیمانی.
- شه‌بسته‌ری، شیخ مه‌حمود(۲۰۱۸)، گولشه‌نی راز، و.سه‌باح به‌رنجی، چاپخانه‌ی ته‌فسیر: هه‌ولیر.
- شوان، ئیبراهیم احمد(۲۰۲۳)، له‌باره‌ی مه‌عرفه و عیرفان و سو‌فیزمه‌وه، چاپخانه‌ی هیقی: سلیمانی.
- عارف، محمده نووری(۲۰۰۹)، فه‌ره‌نگی دیوانی شاعیران(نالی-سالم-کوردی)، ده‌زگای ئاراس: هه‌ولیر.
- که‌سنه‌زانی و به‌رنجی، بو‌شرا و سه‌باح(۲۰۲۳)، فه‌ره‌نگی پیران، ده‌زگای سه‌رده‌م: سلیمانی.
- لی-مورگان و ئه‌وانی تر، ویلفرید(۲۰۱۴)، به‌ماکانی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی، و. سامال ئه‌حمه‌دی، ده‌زگای چاپ و بلاوکرده‌وه‌ی رۆژه‌لات: هه‌ولیر.
- مه‌لا ئه‌مین، هاوژین(۲۰۱۵)، ئه‌فسانه و ئایین و زانست، مالی سوهره‌وردی: سلیمانی.
- مه‌نتک، حه‌مه(۲۰۱۹)، سیمولۆژیای گیرانه‌وه، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م: سلیمانی.
- نه‌قشبه‌ندی، شیخ ئه‌مین علائه‌ددین(۲۰۲۳)، ته‌سه‌ووف چیه‌یه، چاپخانه‌ی چوارچرا-ناوه‌ندی بیخود: سلیمانی.
- هالبریک و دانه‌رانی تر(۲۰۱۰)، تیوری ئه‌ده‌بی و شیواناسی، و. ئه‌نهر قادر محمده، کتیبخانه‌ی یادگار: سلیمانی.
- یونگ، کارل گوستاف(۲۰۱۹)، مرؤف و هیماکانی، و. روقیه سه‌ییدی، ناوه‌ندی ئاویر بۆ چاپ و بلاوکرده‌وه: هه‌ولیر.

- زمانی فارسی:

- اقبال، فرشیید(۱۳۹۱)، فرهنگ واژگهن عرفانی در ادبیات فارسی، چاپ و انتشارات اقبال: تهران.
- سجادی، سید جعفر(۲۰۰۴)، فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، انتشارات طهوری: تهران.
- عراقی، فخرالدین ابراهیم(۱۳۵۳)، رساله لمعات و رساله اصطلاحات، چاپخانه فردوسی: تهران.
- قائمی، فرزاد(۲۰۰۹)، اسطوره در شناخت ادیبان، پژوهشی نقد ادبی، ۳(۱۱-۱۲).

<https://civilica.com/doc/1837431>

- گوهرین، سید سادق(۱۳۸۲)، شرح اصطلاحات تصوف، برگ ۷، انتشارات زوار: تهران.
- نصیری، محمد، افراسیاب پور، علی اکبر، و احمدی، فریبا (۱۳۹۷)، نماد عرفانی رنگ در هنر و معماری اسلامی، عرفان اسلامی (ادیان و عرفان)، ۱۴(۵۶)، ۵۳-۷۱. <https://sid.ir/paper/513492/fa>

- زمانی عه‌ره‌بی:

- النیشابوری، فریدالدین العطار (۲۰۰۲)، منطق الطیر. ت. الدكتور بدیع محمد جمعه، دار الاندلس: بیروت-لبنان.

- زمانی ئینگلیزی:

- Abrams, M.H(2015), A Glossary of Literary Terms , cengage learning: Canada.
- Babaei, Ali(2021), THE BOILING CIRCLE, THE ROTATING CIRCLE(Two kinds of symbols of the Circle in Islamic Tradition) , wisdom, 2(18), (162-175), <https://10.24234/wisdom.v18i2.484>
- Baldic, chris(2001), The Concise oxford dictionary of literary terms, oxford university press: united states.
- Barnhart, Robert K.(1988), the barnhart concise dictionary of etymology, harpercollins publisher, library of congress cataloging-in-publication data: new York- united state of America.
- Dobie, Anna B(2012), theory into practice an introduction to literary criticism, wadsworth cengage learning: united states of America.
- F.R.G.S.,&c., james Donald(1872), etymological dictionary, W. &R. chambers: London and Edinburgh.
- Gijo and George, Divya and Kevin(2021). Archetypal criticism: A Brife study of the discipline and the sempiternal relevance of its pioneers, international journal of English literature and social sciences, vol-6, issue-2, (54-60). <https://dx.doi.org/10.22161/ijels.62.11>.
- Gimenez, Carolina(2020), Humanity remebers: on jung, mythological criticism and archetypes , Bridging cultures, no.5(58-70). <https://erevistas.uca.edu.ar/index.php/BRID/article/view/3277/3239>
- Murfin, ross(2018), The Bedford Glossary of Critical and Literary Terms, Supriya M.ray, Macmillan learning: bosten-new York.
- Roque, maria-Angels(2009), Birds: metaphor of the soul, Quaderns de la Mediterrània:(?).
- Syzdykova and zharylgapov, B.E. and ZH.ZH(2023), ЕУРАЗИЯ ГУМАНИТАРЛЫҚ ИНСТИТУТЫНЫҢ ХАБАРШЫСЫ, NO.3, (172-184). <https://ojs.egi.kz>
- Wilkinson, Philip(2009), Myths&Legends, DK publishing: New York-United state.
- Sasani and sotoodeh, samira and negar soroori(2023), A Comparative Analysis of Birds as Archetypes in the World Literature: A Jungian study of Selected Poems by Attar, Coleridge, and Agbemabiese, literary theory and critici, vol(3), no(17). [10.22124/NAQD.2024.25811.2519](https://doi.org/10.22124/NAQD.2024.25811.2519)

آركيوتايب الصور العرفانية في الشعر الكلاسيكي الكوردي

بشري قادر الكسنزاني

جامعة السليمانية-كلية اللغات-قسم الكردية

bushra.kaka@univsul.edu.iq

ساوين عبدالرحمن محمد

جامعة السليمانية-كلية اللغات-قسم الكردية

Sawenabdull5@gmail.com

المخلص

هذا بحث الذي بين أيدينا تحت عنوان (آركيوتايب الصور العرفانية في الشعر الكلاسيكي الكوردي)، و هو جزء مستهل من رسالة ماجستير. اتبعنا فيها المنهج التحليلي الأسطوري لتحليل الصور الأركيوتايب ومن هذا المنطلق استقدنا من هذا المصطلح الذي اطلقه و استخدمه عالم علم النفس (كارل كوستاف يونغ)، من أجل تحليل النصوص الأدبية في إطارها الأسطوري. لأن أركيوتايب يدل على الوعي الجمعي البشري و مخزون فيه التجارب و الذكريات المخزونة، و القصص و الصور و الرموز و العلامات التي تعتبر مخزون ثقافي و معرفي قديم في ذاتها. و بقت كميثاث معرفي و ثقافي للمجتمعات و حافظ على نفسها في نفسها بمشاركة اللاوعي الجمعي.

المادة التي اشتغلنا عليها في هذا بحث هي الشعر الكلاسيكي الكوردي، ولاسيما شعر شعراء المتصوفة أو ينتمون إلى طريق التصوف. وبالأخص تلك الأشعار التي كتبت باللهجة الكوردية الوسطى. في هذا العمل نأخذ تلك الصور أو الرموز أركيوتايب الموجودة في الشعر الكلاسيكي الكوردي. ثم حللنا تلك النماذج بالإستفادة و الرجوع إلى المعاجم و المفردات العرفانية/ الصوفية و ربطها بالاجواء والبيئة الكوردية المعاشة آنذاك في الأشعار. و في الختام بيننا وجهة النظر المرتبطة بالأسطورة في ضوء الدراسات الأسطورية حيث ظهر الأسطورة كعنصر ديني في (العرفان/ التصوف) من خلال تحليلنا للنص الكلاسيكي الكوردي. الكلمات المفتاحية: الأسطورة، النقد الأسطوري، الأركيوتايب، التصوف، الشعر الكلاسيكي الكوردي.

Archetypes of Mystical Imagery in Classical Kurdish Poetry

Sawen Abdulrahman Mohammed

University of Sulaimanyah-College of
Languages-Department of Kurdish

Sawenabdull5@gmail.com

Bushra Kadir Kasnazani

University of Sulaimanyah-College of
Languages-Department of Kurdish

bushra.kaka@univsul.edu.iq

Abstract

This study, titled “Archetypes of Mystical Imagery in Classical Kurdish Poetry,” is a master thesis that investigates the presence and significance of archetypal symbols within Kurdish literary heritage. Rooted in mythological critique and guided by Carl Gustav Jung’s psychological theories of archetypes, the research analyzes classical Kurdish poems through a mythopoetic lens.

The archetype, conceptualized as a primordial element of collective human consciousness, encompasses a wealth of shared experiences, memories, symbols, and narratives. Preserved across generations, these archetypes manifest as cultural touchstones that transcend temporal and geographic boundaries.

In this research, our focus is on classical Kurdish poetry, specifically selecting poems only from poets who adhere to the principles of mysticism. The selected poems are exclusively those written in the Central Kurdish dialect.

The work is structured in a way that identifies certain archetypal mystical images within classical Kurdish poetry. Later, to interpret these archetypes, we draw upon Kurdish mystical and mythological culture embedded in the poems.

Finally, through a mythological lens, we explore how myth as a component of religion (mysticism) is reflected in classical Kurdish texts, and how mystical pursuits are portrayed.

Keyword: myth, mythological criticism, archetype, mystical, classical Kurdish poetry.